

31-07-2020

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ul. Pavla Rittera Vitezovića 1, 47000 Karlovac
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud

Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu

Poslovni broj spisa

St-990/2020

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

IGM TOUNJ d.d. u stečaju

OIB 50975940635

Adresa / sjedište

Kastav, Žegoti 1/a

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

JOSER RATARSTVO d.o.o.

OIB 99864579329

Adresa / sjedište

Zagreb, Radnička cesta 80

PODACI O TRAZBINI:

1. Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna presuda TS Rijeka, posl.br. P-360/2012, od 29.12.2015.g.

Iznos dospjele tražbine **1.119.398,55 (kn)**

Glavnica **788.906,25 (kn)**

Kamate **330.492,30 (kn)**

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos **788.906,25 kn + kta (kn)**

Naziv ovršne isprave

presuda TS Rijeka, posl.br. P-360/2012, od 29.12.2015.g.

2. Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna presuda TS Rijeka, posl.br. P-3160/2011, od 07.03.2014.g. i presuda VTS-a, Pž-2836/2019 od 05.06.2019.g.

Iznos dospjele tražbine **38.067,93** (kn)

Glavnica **22.783,25** (kn)

Kamate **15.284,68** (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos **22.783,25 kn + kta** (kn)

Naziv ovršne isprave

presuda TS Rijeka, posl.br. P-3160/2011, od 07.03.2014.g. i presuda VTS-a, Pž-2836/2019 od 05.06.2019.g.

3. Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Neppravomoćna presuda TS Rijeka, posl.br. P-83/2020, od 14.07.2020.g.

Iznos dospjele tražbine (kn)

Glavnica **7.812,50** (kn)

Kamate (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka **7.812,50** (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos (kn)

Naziv ovršne isprave

4. Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

korištenje zemljišta (opisanih u ovoj prijavi pod „podaci o izlučnom pravu”) bez pravne osnove – ukupni iznos mjesečnih najamnina zemljišta površine 190 000 m2 po cijeni od 1 kn / m2 = 190.000,00 kn x 115 mjeseci (od dana otvaranja stečajnog postupka nad vjerovnikom 26.11.2010.g. pa nadalje)

Iznos dospjele tražbine **21.850.000,00** (kn)

Glavnica **21.850.000,00** (kn)

Kamate (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda TS Rijeka, posl.br. P-83/2020, od 14.07.2020.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos (kn)

Naziv ovršne isprave

5. Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

korištenje asfaltne baze AMMAN TM-4123 bez pravne osnove – ukupan iznos godišnjih najamnina asfaltne baze unatrag pet godina (godišnji iznos najamnine iznosi 202.610,56 kn. Naime, sukladno financijskoj kartici vrijednost asfaltne baze je 5.052.211,14 kn, koji iznos kada se umanjuje za iznos amortizacije od 1.000.000,00 kn čini vrijednost od 4.052.211,14 kn, uzimanjući da godišnja amortizacija iznosi 5% vrijednosti, vjerovnik potražuje iznos od 202.610,56 kn godišnje

Iznos dospjele tražbine **1.013.052,80** (kn)

Glavnica **1.013.052,80** (kn)

Kamate (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Financijska kartica

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos (kn)

Naziv ovršne isprave

6. Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Ugovor o kupoprodaji od 31.12.2009.g.

Iznos dospjele tražbine 63.130,03 EUR u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Erste&Steiermarkische bank d.d. (kn)

Glavnica **63.130,03 EUR u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Erste&Steiermarkische bank d.d. (kn)**

Kamate (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Ugovor o kupoprodaji od 31.12.2009.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

presuda TS Rijeka, posl.br. P-83/2020 od 14.07.2020.g.

presuda TS Rijeka, posl.br. P-3160/2011 od 07.03.2014.g. i presuda VTS-a, posl.br. Pž-2176/16 od 18.07.2017.g.

financijska kartica

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

- **nekretnine** upisane u z.k.ul. 390 k.o. Tounj, i to: k.č.br. k.č.br. 2873/4, 2880, 2881, 2882, 2887, 2890, 3197, 3420, 3636, 3637, 3811/2, 3822/1, 3822/2, 3823, 3824, 3825, 3826/4, 3828, 3829, 3831, 3833/1, 3834/1, 3834/2, 3834/3, 3834/4, 3835, 3837/1, 3837/2, 3838, 3842/2, 3905, 3906, 3907, 3930, 3934, 3935/1, 3935/2, 3935/5, 3935/6, 3937/1, 3957, 3958 i 3959, k.o. Tounj.

- **nekretnine** upisane u z.k. ulošku broj 565, i to k.č.br. 2879/2 i k.č.br. 3820, k.o. Tounj,

- **nekretnine** upisane u z.k. ulošku broj 4988, i to: k.č.br. 6668/3, k.o. Ogulin,

- **nekretnine** koje se nalaze u Tounju a za koje nisu osnovane zemljišne knjige, i to: k.č.br. 2590, k.o. Zdenac i k.č.br. 2590, kat.broj 2590 prema preslici Kartona zemljišta K.I. 2570/06 od 05.04.2006.g.,

- **nekretnine** koje se nalaze u Tounju a za koje nisu osnovane zemljišne knjige, i to: k.č.br. 2587, 2591 i 2592 k.o. Zdenac.

- **poseban dio nekretnine** upisane u z.k. odjelu Općinskog suda u Crikvenici u k.o. Novi z.k. ulošku broj 5679, poduložak 570. i to k.č.br. 16521/14,

- **nekretnine** upisane u z.k. ulošku broj 466, i to: k.č.br. 2878, 3819, k.o. Tounj.

- **asfaltna baza AMMAN TM-4123** koja se nalazi u Tounju, Tounj 17

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

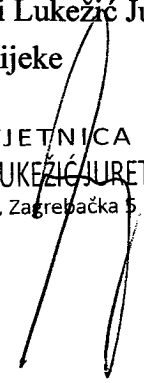
Mjesto i datum

Rijeka, 27. srpnja 2020. godine

Potpis vjerovnika

IGM TOUNJ d.d. u stečaju, zastupan po
stečajnom upravitelju Borisu Debeliću,
a on po Renati Lukežić Juretić,
odvjetnici iz Rijeke

ODVJETNICA
RENATA LUKEŽIĆ JURETIĆ
RIJEKA, Zagrebačka 5.

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupa (brani)

ODVJETNICA
RENATA LUKEŽIĆ JURETIĆ
RIJEKA, Zagrebačka 5

u PREDSTEAJNOM postupku, koji se vodi

pred FINANCJSKA AGENCIJA

pod poslovnim brojem _____

na tužbu (prijedlog,
optužnicu) vjerovnika IGM TOWNJ d.d. u stečaju Kastav, Žegoti 1/a
protiv JOSEF RATARSTVO d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80

radi TRIJAVE TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEAJNOM POSTUPKU

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da daje u moje (naše) ime nasljednu izjavu te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

ODVJETNIČKI VJEŽBENIK

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost Općinskog suda u

U RIJECI, dana 27.07.2020. godine IGM-TOWNJ d.d.
stečaju
KASTAV

BORIS DEBELIĆ,
stečajni upravitelj

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Rijeci

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-360/2012-49

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Nada Maraš

Datum pravomoćnosti: 18.07.2017.

Datum ovršnosti: 22.09.2017.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: potvrđena PŽ-2176/16 od 18.7.17.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

[Signature]
29/12/2015

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Trgovački sud u Rijeci po sucu Nadi Maraš kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja RI-MOST d.o.o. RIJEKA, MARTINKOVAC 143/b (OIB: 16872891054) zastupanog po Zoranu Vukiću i dr. odvjetnicima iz Rijeke protiv tuženika INDUSTRIJA GRAĐEVNOG MATERIJALA TOUNJ d.d. u stečaju KASTAV, ŽEGOTI 1/a (OIB: 50975940635) zastupanog po Ružici Spasojević odvjetnici iz Rijeke radi utvrđenja nakon zaključene glavne rasprave dana 26. studenog 2015. godine u prisustvu Tomislava Brguljana kao pun. tužitelja te Jelene Majstorović kao zamjenice pun. tuženika i Borisa Debelića zastupnika po zakonu tuženika dana 29. prosinca 2015. godine

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da tužitelj ima prema tuženiku tražbinu u iznosu od 6.224.237,61 kn koja tražbina je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati troškove postupka u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

riješio je

I. Tužba je povučena u dijelu u kojem je tužitelj tražio da sud utvrdi da ima prema tuženiku tražbinu u iznosu od 24.515.312,87 kn koja tražbina je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 788.906,25 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi tvrdi da je rješenjem ovoga suda broj St-96/10 od 26.11.2010. god. otvoren stečajni postupak nad tuženikom i da su vjerovnici pozvani da prijave stečajnom upravitelju svoje tražbine. Tužitelj tvrdi da se njegovo potraživanje prema tuženiku sastoji od glavnice u iznosu od 30.739.550,48 kn zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i to na iznos od 10.253.157,75 kn od 29.12.2010. god., na iznos od 14.000.000,00 kn od 29.12.2010. god. i na iznos od 6.486.392,73 kn od 31.12.2010. god. sve do isplate. Tužitelj tvrdi da je rješenjem ovoga suda broj St-96/10 od 19.01.2012. god. osporena tražbina tužitelja u iznosu od 30.739.550,48 kn. Tužitelj stoga predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da prema tuženiku ima tražbinu u navedenom iznosu koja tražbina je drugog višeg isplatnog reda.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ustvrdio da je stečajni upravitelj tuženika osporio osnov i visinu tražbine. Tuženik je ustvrdio da je tužitelj uz tužbu priložio isprave na kojima temelji pravni osnov tražbine, a koje nisu bile priložene uz prijavu potraživanja (Ugovor o eskontu mjenica od 3.10.2008. god. i drugo). Tuženik je ustvrdio da su sva tri Ugovora na kojima tužitelj temelji pravni osnov svoje tražbine sklopljena nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom (26.11.2010. god.) pa da njihovi učinci ne mogu biti osnov za utvrđenje tražbine tužitelja prema tuženiku. Tuženik je ustvrdio da je Ugovor o preuzimanju ispunjenja od 29.12.2010. god. sklopljen između Euro Petrola d.o.o. Rijeka i Ri-Petrola d.o.o. Rijeka, a da navedene pravne osobe nisu ni u kakvoj vezi s tužiteljem jer da imaju sasvim drugi OIB pa da nema osnova da se te tražbine utvrde prema tuženiku.

Tužitelj je u podnesku od 18.09.2012. god. ustvrdio da je izvršio prijavu istog potraživanja u stečajnom postupku kao i u ovom postupku što da je vidljivo po iznosima i ispravama na kojima se temelji i opisuje potraživanje u oba postupka. Tužitelj je ustvrdio da je na ročištu dana 18.09.2012. god. uz već priložene uz tužbi dostavio i druge isprave i to popis mjenica tuženika temeljem kojih je nastala izvorno obveza prema Grič Petrolu d.o.o. te mjenica u preslici. Tužitelj je ustvrdio da su neutemeljeni prigovori tuženika da bi zahtjev tužitelja bio neosnovan jer da se radi o plaćanjima koja su izvršena nakon otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj je ustvrdio da je riječ o plaćanjima koje je izvršio jamac tuženika, a koja su potom ustupljena tužitelju pa da za takva potraživanja tužitelju treba priznati svojstvo stečajnog vjerovnika prema odredbi čl. 76 Stečajnog zakona.

Tuženik je u podnesku od 19.10.2012. god. ustvrdio da je tužitelj u prijavi potraživanja i kasnije u tužbi naveo da njegovo ukupno potraživanje iznosi 30.739.550,48 kn i to po Ugovoru o zajmu od 24.12.2010. god. 10.253.157,75 kn, po Ugovoru o preuzimanju ispunjenja od 29.10.2010. god. 14.000.000,00 kn te po Ugovoru o zajmu od 30.12.2010. god. 6.486.392,73 kn. Tuženik je ustvrdio da je stečajni upravitelj osporio to potraživanje jer da je utvrdio da su u Ugovoru o zajmu od 24.12.2010. god. i Ugovoru o preuzimanju ispunjenja od 29.12.2010. god. ugovorne strane osobe s kojima tuženik nije bio u poslovnom odnosu dok da je u Ugovoru o zajmu od 30.12.2010. god. zajmodavac osoba koja nije bila u poslovnom odnosu s tuženikom. Tuženik je ustvrdio da je na ročištu 18.09.2012. god. od tužitelja, između

ostalog, primio i Ugovor o cesiji od 29.12.2010. god. na iznos od 17.798.471,43 kn, a koji navodno proizlazi iz Ugovora o preuzimanju ispunjenja od 29.12.2010. god. Tuženik je ustvrdio da je tužitelj iz Ugovora o preuzimanju ispunjenja od 29.12.2010. god. u prijavi potraživanja naznačio samo iznos od 14.000.000,00 kn, a da iznos od 17.798.471,43 kn nije bio predmet prijave potraživanja.

Sud je rješenjem od 14.02.2013. god. odredio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku financijske struke čiji je zadatak bio utvrditi da li postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 30.739.550,68 kn iz prijave tražbine na listu 4 i 5 spisa i to temeljem dokumentacije priložene u spis i druge raspoložive dokumentacije tužitelja i tuženika.

Rješenjem od 8.04.2013. god. vještakom je imenovan Idris d.o.o. Rijeka – dipl. oec. Bibica Milat.

Vještakinja je dostavila u spis pisani nalaz i mišljenje dana 23.04.2013. god.

Tužitelj je uz podnesak od 5.06.2013. god. dostavio u spis primjedbe na nalaz i mišljenje vještakinje.

Tuženik je u podnesku od 11.09.2013. god. ustvrdio da je vještakinja potvrdila osnovanost navoda tuženika i da tužitelj nije ničim dokazao osnovanost svog potraživanja. Tuženik je ustvrdio da je tužitelj naveo kako je namirio cca 46.000.000,00 kn duga tuženika prema društvu Modibit d.o.o. te da je kao dokaz o tome dostavio Ugovor o cesiji od 16.11.2009. god. Tuženik je ustvrdio da taj Ugovor ne samo da nije ispunjen već da uopće nije niti potpisan od strane društva Modibit. Tuženik je ustvrdio da je stečajni upravitelj tog društva dana 5.04.2013. god. dao izjavu iz koje slijedi da takav ugovor nikada nije sklopljen od strane društva Modibit d.o.o. te da tužitelj nikada nije tom društvu platio iznos od 17.900.000,00 kn. Tuženik je ustvrdio da je tužitelj, unatoč tome, navedeni iznos proknjižio u svojoj kartici potraživanja od tuženika kao da je on doista ispunio tu obvezu u ime tuženika. Tuženik je ustvrdio da je u ovom predmetu tužitelj dostavio financijsku karticu za tuženika sa stanjem na dan 4.04.2011. god. iz koje proizlazi da bi ukupno potraživanje tužitelja na taj dan iznosilo 30.739.550,48 kn. Tuženik je ustvrdio da je istovremeno u predmetu koji se kod ovog suda vodi pod brojem P-2660/11 između istih stranaka tužitelj (tamo tuženik) dostavio u spis financijsku karticu za tuženika (tamo tužitelja) sa stanjem na dan 22.03.2012. god. iz koje da proizlazi da ukupno potraživanje tužitelja na taj dan iznosi 13.077.278,28 kn.

Tužitelj je u podnesku od 30.09.2013. god. ustvrdio da je između ostale dokumentacije dostavio i Ugovor o cesiji zaključen s Modibit d.o.o. iz kojeg proizlazi da je Modibit d.o.o. zaključenjem tog Ugovora na tužitelja prenio ukupnu tražbinu prema tuženiku u iznosu od 46.000.000,00 kn. Tužitelj je ustvrdio da je dostavio i dokaze o plaćanju te tražbine Modibit d.o.o. i to društvu Bio-bit d.o.o. Tužitelj je ustvrdio da je tuženik priznao tražbinu Modibit d.o.o. iako je to društvo više nema prema tuženiku, a u svakom slučaju da je društvu Modibit podmirena od strane tužitelja.

Pun tužitelja je na ročištu dana 22.01.2014. god. ustvrdio da smanjuje tužbeni zahtjev na način da predlaže da sud utvrdi kako tužitelj ima prema tuženiku tražbinu u iznosu od 6.224.237,61 kn koja je tražbina drugog višeg isplatnog reda. Pojasnio je da se ta tražbina odnosi na tražbinu koja je prema tuženiku nastala iz osnova plaćanja plaća i davanja za radnike tuženika u iznosu od ukupno 917.600,00 kn te plaćanja obveza preuzetih temeljem Sporazuma o nagodbi zaključenog kod javnog bilježnika Snježane Plavetić iz Karlovca i to na načini da je od preuzetih dugovanja tuženika tužitelj izvršio plaćanja tuženikovim vjerovnicima Imex banci iznos od 328.737,14 kn dok da je iznos od 4.977.900,47 kn tužitelju skinut s računa po zadužnicama koje je društvo Modibit d.o.o. ustupilo društvu Bio-bit d.o.o.

Vještakinja se u podnesku od 6.05.2014. god. očitovala na primjedbe tužitelja na pisani nalaz i mišljenje, a na ročištu koje je održano istog dana ustrajala je u cijelosti kod pisanog nalaza i mišljenja.

Pun. tužitelja je na istom ročištu priložio u spis nalaz i mišljenje vještaka Nives Hižar Franković od 19.03.2014. god. prema kojem je tužitelj po Ugovoru o kupoprodaji od 29.06.2009. god. platio ukupno 89.369.963,37 kn, a da iznos tražbine za koju tužitelj u ovom postupku traži da ju sud utvrdi kako postoji u odnosu na tuženika predstavlja razliku između iznosa od 89.369.963,37 kn i iznosa ukupno plaćenog za tuženika.

Tužitelj je u podnesku od 29.05.2014. god. ustvrdio da je u spis dostavio nesporne dokaze (isprave) iz kojih proizlazi da je izvršeno plaćanje obveza za koje je tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku prema tuženiku. Tužitelj je ustvrdio da iz knjigovodstvene kartice za tuženika odnosno dokaza o knjiženju kod tužitelja proizlazi da su te obveze knjižene kao obveze tuženika jer da se vidi šifra tuženika i da se cijela kartica odnosi upravo na tuženika. Tužitelj je ustvrdio da konto kartica koju tužitelj vodi za tuženika kao partnera s danom 31.12.2013. god. potvrđuje da su izvršena sva knjiženja u iznosu duga od 6.224.237,61 kn. Tužitelj je ustvrdio kako je vještakinja Bibica Milat navela kako je knjižen samo iznos od 917.600,00 kn iako da su knjižena i ostala plaćanja i to plaćanja prema Imex banci. Tužitelj je ustvrdio da je iz te kartice vidljivo kako je najprije knjižena cesija s Modibit d.o.o. u iznosu od 46.254.167,04 kn, a potom da je izvršen storno za iznos od 40.947.620,23 kn tako da je preostali iznos 4.977.900,47 kn.

Tužitelj je u podnesku od 23.07.2014. god. obrazložio vezu između prijavljenog potraživanja u stečajnom postupku i potraživanja u vezi kojeg se vodi ovaj postupak. Tužitelj je ustvrdio da je u stečajnom postupku prijavio potraživanje od 30.739.550,48 kn temeljem izvotka iz poslovnih knjiga od dana 6.05.2011. god. Tužitelj je ustvrdio da je potraživanje od 6.224.237,61 kn na koje sada glasi tužbeni zahtjev istovjetno potraživanjima koja su prijavljena u stečajnom postupku te da se radi o plaćanjima radnicima, plaćanja po zadužnici Bio-bit d.o.o. i plaćanja Imex banci obveza Modibit d.o.o. Tužitelj je ustvrdio da je u prijavi u stečajnom postupku, osim izvotka otvorenih stavki, dostavio i Ugovore kojima je prikazao da je sredstva za sva opisana plaćanja pribavio pozajmicama i cesijama pa da to nije osnova potraživanja već da je to izvor sredstava po kojima je vršeno plaćanje.

Tuženik je u podnesku od 10.12.2014. god. ustvrdio da potraživanja koja se navodno odnose na Bio-bit d.o.o. (4.977.900,47 kn) i Imex banku (328.737,14 kn) nema u tužiteljevoj kartici koju je dostavio uz prijavu potraživanja u stečajnom postupku tako da nisu niti bila prijavljena ni ispitana u stečajnom postupku.

Sud je rješenjem od 13.01.2015. god. odredio izvođenje dokaza novim vještačenjem po vještaku financijske struke čiji je zadatak bio isti kao onaj iz rješenja od 14.02.2013. god. te je vještakom imenovana univ. spec. oec. Lucija Crljenko Perković iz Rijeke.

Vještakinja je dostavila u spis pisani nalaz i mišljenje dana 16.03.2015. god.

Tužitelj je u podnesku od 15.05.2015. god. iznio primjedbe na nalaz i mišljenje vještakinje.

Vještakinja se u podnesku od 15.06.2015. god. očitovala na primjedbe iz podneska tužitelja od 15.05.2015. god.

Pun. tužitelja je na ročištu dana 26.11.2015. god. ustrajao kod tužbe i tužbenog zahtjeva kako je specificiran na ročištu dana 22.01.2014. god., a zamjenica pun. tuženika je ustrajala kod iznesenih prigovora.

Vještakinja je usmeno obrazložila pisani nalaz i mišljenje.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu i vještačenjem po vještaku financijske struke dipl. oec. Bibici Milat i univ spec. oec. Luciji Crljenko Perković.

Budući je tužitelj djelomično povukao tužbu, a tuženik se o tome u roku od 15 dana nije očitovao, valjalo je temeljem odredbe čl. 193 st. 2 ZPP-a, riješiti kao u točki I izreke rješenja.

Tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu nije osnovan.

Među strankama nije sporno da je rješenjem ovoga suda broj St-96/10 od 26.11.2010. god. otvoren stečajni postupak nad tuženikom.

Nije sporno da je tužitelj u tom postupku prijavio svoju tražbinu u iznosu od 30.739.550,48 kn (list 4 do 5 spisa).

Nije sporno da je stečajni upravitelj tuženika osporio prijavljenu tražbinu uz obrazloženje da "osporava osnov i visinu tražbine" pa je sud rješenjem broj St-96/10-218 od 19.01.2012. god. tužitelja uputio da u roku od 8 dana od dana dostave izvotka rješenja pokrene parnicu radi utvrđenja osporene tražbine (list 56 do 57 spisa).

Tužitelj je uz prijavu tražbine priložio knjigovodstvenu karticu tuženika sa stanjem na dan 6.05.2011. god. (list 6 do 7 spisa).

Uvidom u citiranu karticu utvrđeno je da je u njoj na kontu 11300 (kratkoročni krediti dani društvima i bankama-štedionicama) specificirana tražbina tužitelja u ukupnom iznosu od 30.739.550,48 kn (10.253.157,75 kn + 14.000.000,00 kn + 6.486.392,73 kn) sve pozivom na Ugovor o preuzimanju ispunjenja.

Tužitelj je u ovom postupku dostavio u spis još i dokumentaciju na listu 8 do 55 te 64 do 202 spisa.

Tuženik je u cijelosti osporio utuženu tražbinu tužitelja.

Sud je po prijedlogu tužitelja rješenjem od 14.02.2013. god. odredio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku financijske struke čiji je zadatak bio utvrditi da li postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 30.739.550,48 kn iz prijave tražbine na listu 4 i 5 spisa, a sve temeljem dokumentacije priložene u spis i druge raspoložive dokumentacije tužitelja i tuženika.

Vještakinja dipl. oec. Bibica Milat je u svom pisanom nalazu i mišljenju od 23.04.2013. god. ustvrdila da je nalaz i mišljenje sačinila temeljem dokumentacije priložene u spis te dokumentacije dostavljene od strane tuženika te da joj tužitelj nije dostavio traženu dodatnu dokumentaciju i to temeljnice o knjiženju na analitičkim karticama za tuženika – šifra 3710 i to na kontu 11300 temeljnica broj 0360-10 od 29.12.2010. god. te sve analitičke kartice za protustavke knjiženja vezanih uz knjiženja na tom kontu za tuženika.

Vještakinja je navela da temeljem raspoložive dokumentacije tužitelj nije dokazao da se tražbina proknjižena u poslovnim knjigama na kotu 11300 u iznosu od 30.739.550,48 kn odnosi na tuženika. Vještakinja je ustvrdila da temeljem te dokumentacije tužitelj nije dokazao da se provedena knjiženja odnose na dug tuženika s osnova izdanih mjenica u ukupnom iznosu od 20.000.000,00 kn koje je izdao tuženik vjerovniku Grič Petrol d.o.o., a koji je iste prenio na Euro-Petrol d.o.o. s tim što je Euro-Petrol d.o.o. te mjenice o dospijeću poslao na naplatu, ali one nisu naplaćene u iznosu od 17.707.380,07 kn već su od strane banke vraćene Euro-Petrol d.o.o. Nadalje, vještakinja je ustvrdila da su Ugovor o ustupanju tražbina od 29.12.2010. god., Ugovor o preuzimanju ispunjenja od 29.12.2010. god. i Ugovor o zajmu od 30.12.2010. god. sklopljeni nakon pokretanja stečajnog postupka, a da tužitelj nije dokazao da je obveze koje je preuzeo temeljem Ugovora o preuzimanju ispunjenja i izvršio te da se one odnose na tuženika. Vještakinja je još navela da je na analitičkim karticama tuženika s danom otvaranja stečajnog postupka evidentiran dug po vlastitim mjenicama (konto 2110) u ukupnom iznosu od 69.652.747,90 kn, dug po kreditu za Euro-Petrol d.o.o. (konto 25201) u iznosu od 89.369.963,37 kn dok da dug prema Ri-Petrol d.o.o. iznosi 0,00 kn. Konačno, vještakinja je navela da je iz financijskih izvještaja o poslovanju tužitelja vidljivo da je potraživanje tužitelja s osnova daljnjih kredita i pozajmica od 30.739.550,00 kn sa stanjem na dan 31.12.2010. god. smanjeno na iznos od 13.077.278,00 kn sa stanjem na dan 31.12.2011. god.

Tužitelj je uz podnesak od 5.06.2013. god. dostavio u spis primjedbe na nalaz i mišljenje vještakinje sa dodatnom dokumentacijom (list 266 do 653 spisa).

Vještakinja se o tome očitovala u podnesku od 30.12.2013. god. na način da je navela da joj priložena dokumentacija nije dovoljna da pristupi dopuni nalaza i mišljenja. Vještakinja je ustvrdila da svaki sklopljeni ugovor i izvršeno plaćanje koji utječe na poslovne promjene između tužitelja i tuženika iz ovog predmeta mora biti evidentiran i u poslovnim knjigama tužitelja te tuženika temeljem osnovnog knjigovodstvenog dokumenta – temeljnice o knjiženju za svaku pojedinu promjenu iz dostavljene dokumentacije tužitelja te da je tužitelj dužan vještaku prezentirati temeljnice za sva provedena knjiženja.

Pun. tuženika je, nakon toga, na ročištu dana 22.01.2014. god. ustvrdio da smanjuje tužbeni zahtjev na način da predlaže da sud utvrdi da tužitelj prema tuženiku ima tražbinu u iznosu od 6.224.237,61 kn koja je tražbina drugog višeg isplatnog reda. Obrazložio je da se ta tražbina odnosi na tražbinu koja je prema tuženiku nastala iz osnova plaćanja na ime plaća i davanja za radnike tuženika u ukupnom iznosu od 917.600,00 kn te plaćanja obveza preuzetih temeljem Sporazuma o nagodbi broj OV-2960/09 i to na način da je od preuzetih dugovanja tuženika tužitelj izvršio plaćanje tužnikovim vjerovnicima Imex banci u iznosu od 328.737,14 kn dok da mu je iznos od 4.977.900,47 kn "skinut" s žiro računa po zadužnicama koje je društvo Modibit d.o.o. ustupilo društvu Bio-Bit d.o.o.

Pun. tužitelja je u spis priložio dodatnu dokumentaciju (list 668 do 740 spisa).

U odnosu na tako postavljeni tužbeni zahtjev i dokumentaciju priloženu na ročištu dana 22.01.2014. god. vještakinja se očitovala u podnesku od 6.05.2014. god. na način da je ustvrdila da je stanje knjigovodstvene kartice tužitelja za tuženika (šifra partnera 3710-IGM Tounj) na dan 31.12.2010. god. iznosilo 30.739.550,48 kn isto kao i na dan ispisa 6.05.2011. god. Nadalje, vještakinja je ustvrdila da su s danom 3.01.2011. god. sve proknjižene stavke potraživanja na kontu 11300 za tuženika u ukupnom iznosu od 30.739.550,48 kn u cijelosti stornirane tako da s tim danom saldo potraživanja od tuženika na istom kontu iznosi 0,00 kn. Vještakinja je ustvrdila da je s danom 5.10.2011. god. proknjižen kredit na iznos od 2.754.987,29 kn po temeljnici broj 01-0048-11 kao i druga stavka po istoj temeljnici u iznosu od 10.322.290,99 kn pa da je ukupan saldo potraživanja na taj dan kao i na dan ispisa 22.03.2012. god. na tom kontu iznosio 13.077.278,28 kn. Vještakinja je navela i da je tužitelj iznos od 917.600,00 kn u cijelosti knjižio u poslovnim knjigama na kontu 2201 za tuženika i to za obveze po kupoprodaji u ukupnom iznosu od 103.461.240,56 kn, a ne na kontu potraživanja od tuženika za dane kredite; iznos od 328.737,14 kn od 1.10.2010. god. da je plaćen Imex banci s osnova Ugovora o kratkoročnom kreditu od 11.11.2009. god. i da nije evidentiran na karticama tuženika; iznos od 4.977.900,47 kn da nije knjižen na kontima tuženika već drugih partnera.

Vještakinja je na ročištu dana 6.05.2014. god. usmeno obrazložila pisani nalaz i mišljenje kod kojeg je ustrajala kao i kod očitovanja od istog datuma.

Tužitelj je ustrajao kod primjedbi na nalaz i mišljenje vještakinje dipl. occ. Bibice Milat te je predložio izvođenje novog vještačenja po vještaku financijske struke.

Sud je rješenjem od 13.01.2015. god. odredio izvođenje dokaza novim vještačenjem po vještaku financijske struke univ. spec. oec. Luciji Crljenko Perković iz Rijeke čiji je zadatak bio isti kao i u ranijem rješenju o izvođenju tog dokaza.

Vještakinja je u svom pisanom nalazu i mišljenju od 16.03.2015. god. ustvrdila da su na tužiteljevoj knjigovodstvenoj kartici za tuženika koja je prva dostavljena u spis proknjiženi iznosi na kontu 11300 kratkoročni krediti dani društvima i bankama (štedionicama) s opisom "ugovor o preuzimanju ispunjenja" dok da je dana 10.12.2013. god. tužitelj dostavio novu knjigovodstvenu karticu za tuženika na kojoj je vidljivo da je utužena tražbina u cijelosti stornirana s danom dokumenta 3.01.2011. god. odnosno prije predaje prvog izvoda iz poslovnih knjiga te da su na istom kontu prikazana knjiženja u iznosu od 13.077.278,28 kn. Vještakinja je ustvrdila da bilanca i izvještaj o novčanom tijeku te bilješke uz financijske izvještaje predani radi javne objave FINA-i za 2011. god. upućuju na to da su dani krediti i pozajmice u 2011. god. smanjeni na iznos od 13.077.278,28 kn, a razlika da je iskazana u izvještaju o novčanom tijeku kao primitak u 2011. god. po osnovi kratkotrajne financijske imovine što da navodi na zaključak da je tužitelj naplatio ta potraživanja tijekom 2011. god. temeljem danih kredita i obveza. U odnosu na tužbeni zahtjev kako je postavljen na ročištu dana 22.01.2014. god. vještakinja je ustvrdila da je iznos od 917.600,00 kn za plaće djelatnika tuženika proknjižen kao obveza tužitelja, a ne kao njegovo potraživanje te da zahtjev tužitelja po toj osnovi nema poveznicu sa prvotnim tužbenim zahtjevom odnosno da se ne radi o istoj tražbini. Što se tiče obveza tuženika prema Modibit d.o.o. odnosno Imex banci d.d. u iznosu od 328.737,14 kn ustvrdila je da u poslovnoj dokumentaciji tužitelja taj iznos nije evidentiran na šifru tuženika već drugih partnera isto kao i obveza tuženika prema društvu Modibit d.o.o. u iznosu od 4.977.900,47 kn koji je iznos "skinut" sa žiro računa tužitelja po zadužnicama. Vještakinja je za ova dva iznosa navela da nije vidljiva njihova veza s prvotnim tužbenim zahtjevom niti tražbinom tužitelja kao ni ugovorima vezanim za tužbeni zahtjev.

Tužitelj je prigovorio i ovom nalazu i mišljenju poglavito vezano za Sporazum o nagodbi od 9.11.2009. god. prema kojem da je tužitelj platio društvu Bio-Bit d.o.o. iznos od 4.977.900,47 kn.

Vještakinja se u podnesku od 15.06.2015. god. očitovala na prigovore tužitelja na način da je ustvrdila da iz dopisa Imex banke d.d. od 21.12.2009. god. koji je upućen društvu Modibit d.o.o. slijedi da je tužitelj izvršio plaćanje u iznosu od 328.737,14 kn, ali da je u poslovnim knjigama tužitelja to plaćanje proknjiženo samo na šifru partnera 3811 Modibit d.o.o. te da nije knjižena stavka koja bi upućivala na vezu s tuženikom dok da na knjigovodstvenoj kartici tužitelja za tuženika nigdje nije proknjiženo potraživanje od tuženika za taj iznos. Nadalje, vještakinja je navela da je iznos od 4.977.900,47 kn tužitelj knjižio na šifri partnera Modibit d.o.o. na kontu 2284 – obveze po preuzetim obvezama (cesija i sl.) u dva iznosa i to 3.548.223,38 kn s opisom "preknjiž.Bio-Bit" i 1.429.587,09 kn s opisom "kont.150". Vještakinja je navela da nije knjižena stavka koja bi pokazivala vezu s tuženikom, a na knjigovodstvenoj kartici tužitelja za tuženika da nigdje nije proknjiženo potraživanje od tuženika za taj iznos. Što se tiče iznosa od 917.600,00 kn koji se odnosi na plaće djelatnika tuženika koje je podmirio tužitelj, navela je da su prema knjigovodstvenoj dokumentaciji tužitelja ti iznosi knjiženi kao smanjenje obveze tužitelja, a ne kao njegovo potraživanje.

Vještakinja je na ročištu dana 26.11.2015. god. usmeno obrazložila pisani nalaz i mišljenje kod kojeg je ustrajala kao i kod očitovanja iz podneska od 15.06.2015. god.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje univ. spec. oec. Lucije Crljenko Perković jer je ocijenio da je napravljen objektivno i u skladu s pravilima struke. Ovo uz napomenu da je i nalaz i mišljenje vještakinje dipl. oec. Bibice Milat sadržajno identičan ovom nalazu.

Sukladno tome, ovaj sud nalazi utvrđenim da iz poslovnih knjiga tužitelja ne proizlazi da tužitelj prema tuženiku ima tražbinu u iznosu od 6.224.237,61 kn.

Pri tome se dodaje da nije u pravu tužitelj kada tvrdi da ta tražbina postoji samom činjenicom što je tužitelj izvršio plaćanje iznosa od 916.700,00 kn radnicima pravnog prednika tuženika odnosno (po Sporazumu o nagodbi od 9.11.2009. god.) vjerovnicima pravnog prednika tuženika Imex banci d.d. (328.737,14 kn) i društvu Bio-Bit d.o.o. (iznos od 4.977.900,47 kn "skinut" po zadužnici).

Tužitelj je o tim uplatama (poslovnim događajima) trebao sastaviti knjigovodstvene isprave (čl. 5 Zakona o računovodstvu – NN 109/07 i 57/13).

Način sastavljanja tih isprava propisan je odredbom čl. 6 istog Zakona.

Odredbom st. 3 tog čl. propisano je da knjigovodstvena isprava mora biti takva da stručna osoba može iz nje spoznati poslovni događaj.

Na temelju knjigovodstvenih isprava unose se podaci u poslovne knjige koje se moraju voditi po načelu nepromjenjivog zapisa o nastalom poslovnom događaju (čl. 9 st. 1 i 2 Zakona o računovodstvu).

Prema odredbi čl. 9 st. 6 istog Zakona poslovne knjige se vode na način da osiguraju kontrolu unesenih podataka, ispravnost unosa podataka, čuvanje podataka, mogućnost korištenja podataka, mogućnost dobivanja uvida u promet i stanje na računima glavne knjige te mogućnost uvida u vremenski slijed obavljenog unosa poslovnih događaja.

U konkretnom slučaju, tužitelj u svojim poslovnim knjigama prije navedene uplate u ukupnom iznosu od 6.224.237,61 kn nije evidentirao kao tražbine prema tuženiku.

Ovo su u svojim nalazima i mišljenjima utvrdile obje vještakinje financijske struke.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještakinje univ. spec. oec. Lucije Crljenko Perković koja je potkrijepila utvrđenja iz nalaza i mišljenja vještakinje dipl. oec. Bibice Milat kako je to već ranije obrazloženo.

Sukladno tome, slijedi da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan pa ga je valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i 155 ZPP-a. Tuženicima su priznati troškovi na ime nagrade i naknade punomoćniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u iznosu od 788.906,25 kn i to za sastav odgovora na tužbu i podneska od 11.09.2013. god. po 100.000,00 kn, podneska od 19.10.2012. god. 500,00 kn, za zastupanje na ročištu dana 18.09.2012. god., 30.01.2013. god. i 24.10.2013. god. po 50.000,00 kn, dana 12.06.2014. god., 25.11.2014. god. i 18.06.2015. god. po 31.125,00 kn, dana 22.01.2014. god., 6.05.2014. god. i 26.11.2015. god. po 62.250,00 kn, a dana 29.12.2015. god. 500,00 kn i PDV 157.781,25 kn.

Rijeka, 28. prosinca 2015. godine

Sudac
Nad. Maras
NADIMARAS

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LJEKA

Protiv ovog rješenja-presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave izvršene sukladno odredbi čl. 335 st. 8-11 ZPP-a. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Datum obračuna: 07.07.2020

Br.	Stavka / Opis		Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug	
1.	GLAVNICA		29.12.2015	788.906,25	0,00	788.906,25	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	30.12.2015 - 31.12.2015	788.906,25	2	10,14%	438,33	438,33	789.344,58
	01.01.2016 - 30.06.2016	788.906,25	182	10,05%	39.425,91	39.864,24	828.770,49
	01.07.2016 - 31.12.2016	788.906,25	184	9,88%	39.184,93	79.049,17	867.955,42
	01.01.2017 - 30.06.2017	788.906,25	181	9,68%	37.869,23	116.918,40	905.824,65
	01.07.2017 - 31.12.2017	788.906,25	184	9,41%	37.423,12	154.341,52	943.247,77
	01.01.2018 - 30.06.2018	788.906,25	181	9,09%	35.561,08	189.902,60	978.808,85
	01.07.2018 - 07.07.2020	788.906,25	738	8,82%	140.589,69	330.492,30	1.119.398,55

Rekapitulacija obračuna

Glavnica (1)	788.906,25 HRK
Trošak ovrhe (0)	0,00 HRK
Kamate	330.492,30 HRK
Uplate (0)	0,00 HRK
Ukupni dug na dan 07.07.2020	1.119.398,55 HRK

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Rijeci

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-3180/2011-32

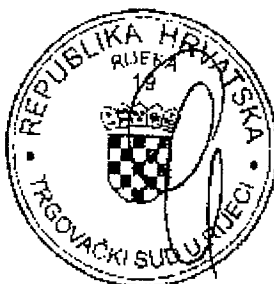
Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Željka Štrk-Vozila

Datum pravomoćnosti: 05.06.2019.

Datum ovršnosti: 11.07.2019.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: preinačena presuda odlukom VTS RH PŽ-2836/19 od 5.6.19.

Posl. br. 11 P-3160/2011-32

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 113

Ispravnost ovog otpisa s
izvornikom ovjerava

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sudu Zdravko Šturm
Vozila kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja IGM TOUNJ d.d. u
stečaju KASTAV, Žegoti 1/a, OIB: 50975940635, zastupanog po Ružici
Spasojević, odvjetnici iz Rijeke, Sokol kula 6, protiv tuženika RI-MOST d.o.o.
RIJEKA, Martinkovac 143b, OIB: 16872891054, zastupanog po Zoranu Vukiću i
dr., odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Vukić, Jelušić, Šulina, Stanković,
Jurcan i Jabuka d.o.o. Rijeka, Nikole Tesle 9/IV-VI, radi stjecanja bez osnove,
VPS: 101.000,00 kn, nakon rasprave zaključene 21. siječnja 2014. god., u
prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Renate Lukežić Juretić, odvjetnice iz
Rijeke, i punomoćnika tuženika Tomislava Brguljana, odvjetnika iz Rijeke, dana
07. ožujka 2014. god.

presudio je

- I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
"Nalaže se tuženiku da vrati tužitelju pokretninu – asfaltnu bazu AMMAN
TM-4123 te da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od 8
dana pod prijetnjom ovrhe."
- II. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi parnični trošak u iznosu od 18.755,00
kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je vlasnik pokretne asfaltne baze pod nazivom
Amman TM-4123. Navedena pokretnina da se nalazi u posjedu društva Rudar
d.o.o. Tounj na adresi Tounj, Tounj 17, odnosno na adresi sjedišta tog društva.
Tužitelj da je pozvao društvo Rudar d.o.o. na povrat asfaltne baze, međutim, to
društvo da je odbilo predati istu stečajnom upravitelju tužitelja ističući da je ista
vlasništvo društva RI-petrol d.o.o., odnosno vlasništvo ovdje tuženika, budući je
kod istog došlo do promjene tvrtke dana 21.6.2010. god.. Navedeno da nije
točno, jer da tužitelj nije nikada otuđio predmetnu asfaltnu bazu. Tužitelj, kao i
predstavnik Ministarstva financija, Porezne uprave u Karlovcu Neven Gorup da
su dana 10.6.2011. god. onemogućeni da uopće uđu u prostor gdje se nalazi
sporna asfaltna baza o čemu da je sastavljen zapisnik. Tužitelj da se obratio
tuženiku radi provjere navoda društva Rudar d.o.o.. Tuženik da je odgovorio da
je asfaltna baza u njegovom vlasništvu te da je istu stekao Ugovorom o prodaji

od 29.6.2009. god. te da je istu dao u zakup društvu Rudar d.o.o.. Društvo Rudar d.o.o. i tuženik da su u vlasništvu iste osobe, to jest u vlasništvu Joze Kalema. Tuženik da je stekao asfaltnu bazu bez valjane pravne osnove, jer da se poziva na Ugovor o kupoprodaji nekretnine na kojoj se nalazi montirana asfaltna baza. Tim Ugovorom, međutim, da nije obuhvaćena oprema, odnosno asfaltna baza. Za kupovinu pokretnina da je potrebno izdati račun i obračunati PDV, što da u konkretnom slučaju nije učinjeno. Tužitelj dodaje da čak kad bi bilo točno da je Kupoprodajnim ugovorom obuhvaćena i oprema, tada da je u tom Ugovoru bilo potrebno posebno definirati cijenu za opremu uvećanu za PDV i razlučiti tu cijenu od prodajne cijene nekretnine. Sam Ugovor o prodaji od 29.6.2009. god. da je predmet pobijanja te da se postupak vodi kod ovog suda po tužbi tužitelja podnesenoj dana 18.5.2011. god.. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud, temeljem odredbe članka 1111 ZOO-a, donese presudu kojom će naložiti tuženiku vraćanje pokretnine – asfaltna baza Amman TM-4123.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužba neuredna jer da nije jasno da li je temelj tužbe stjecanje bez osnove ili nešto drugo. Tuženik dalje navodi da tužitelj nije dostavio dokaze na svoje navode, posebno na tvrdnju da je vlasnik sporne pokretnine. Također da nije dostavio dokaz da je tuženik pasivno legitimiran. Istakao je i prigovor nedostatka pravnog interesa tužitelja za podnošenje tužbe. Tuženik još dodaje da je točno da se između istih parničnih stranaka vodi postupak radi pobijanja Ugovora o prodaji od 29.6.2009. god., pod posl. br. P-2660/11. Sporna pokretnina da se ne vodi u poslovnim knjigama tužitelja kao dugotrajna imovina. Tužitelj da nije dokazao niti opasnost od nenadoknadiive štete, jer činjenicom uporabe predmetne opreme ne nastaje tužitelju nikakva šteta, a posebno ne nenadoknadiiva.

Na ročištu dana 04.4.2012. god. tuženik je dodao da je predmet Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 29.6.2009. god., između ostalog, i k.č. br. 3822/2, u naravi asfaltna baza i dvorište površine 3.278 m². Iz toga da proizlazi da je tim Ugovorom tuženik stekao vlasništvo nekretnine i na njoj izrađene asfaltna baza. Asfaltna baza da je tuženiku predana u posjed upravo temeljem tog Ugovora. Tužitelj je na to istakao da asfaltna baza nije pripadak nekretnine, već da predstavlja pokretninu.

Tužitelj je uz podnesak od 30.7.2012. god. dostavio financijske kartice za opremu – asfaltnu bazu Amman TM-4123 ističući da iz navedenog proizlazi da je tužitelj vlasnik sporne asfaltna baze. Istakao je da je asfaltna baza složena tehnološka oprema za proizvodnju vrućih asfalbetonskih mješavina te predstavlja lako rastavljivo prenosivo postrojenje, odnosno da se radi o pokretnini, a ne o pripatku nekretnine.

Tuženik u podnesku od 04.9.2012. god. ističe da je tužitelj nakon stanja na koje se poziva u ovom postupku izradio i predao završni račun za 2009. god. i 2010. god. te da tada nije evidentirana asfaltna baza kao osnovno sredstvo

tužitelja. Završni računi za 2009. god. i 2010. god. da su bili predmet poreznog nadzora. Iz tih isprava da je razvidno da na stavci 03110 strojevi skupine 212 nije evidentirana nikakva vrijednost, jer su ti strojevi isknjiženi. Tuženik je još dostavio tužiteljevu karticu osnovnih sredstava od 21.4.2011. god. kao dokaz da je pokretnina koja je predmet spora prodana i isknjižena iz tužiteljevih poslovnih knjiga. Tužitelj da, stoga, ne može zahtijevati pokretninu koja nije bila zavedena u njegovim poslovnim knjigama na dan otvaranja stečajnog postupka.

Na ročištu dana 26.9.2012. god. tužitelj je istakao da je poslovne knjige tužitelja u sporno vrijeme vodilo društvo Rudar d.o.o. koje društvo je u vlasništvu iste osobe kao i tuženik pa da, stoga, osporava vjerodostojnost knjigovodstvene dokumentacije na koju se poziva tuženik. Tuženik je učinio nespornim da za prodaju asfaltna baze nije bio ispostavljen posebni račun pa niti plaćen PDV, a s obzirom na zaključeni Ugovor o kupoprodaji nekretnine čiji pripadak je asfaltna baza. Tuženik je uz podnesak dostavio i nalaz i mišljenje vještaka za financije i računovodstvo Nives Hižar-Franković iz Zagreba.

Tuženik u podnesku od 14.1.2013. god. ističe da je asfaltna baza sastavni dio čestice zemljišta k.č. br. 3822/2, budući se kao kultura navodi asfaltna baza. Asfaltna baza da je u sklopu proizvodnog procesa trajno vezana za navedenu nekretninu odlukom vlasnika zemljišta. Tuženik se pozvao na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kao i Zakona o prostornom uređenju i gradnji, a u svezi definicije pojma građevine, odnosno pripadka nekretnine. Vlasnik zemljišta da ne bi mijenjao kulturu zemljišta da na istom nije imao namjeru trajno držati i koristiti u proizvodne svrhe asfaltnu bazu. Da je tužitelj htio prodati zemljište bez asfaltna baze, tada da bi navedeno bilo upisano u Ugovor te bi bila upisana zabilježba u zemljišne knjige.

Na ročištu dana 13.2.2013. god. tužitelj je istakao da osporava nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Nives Hižar-Franković, jer da je taj nalaz izrađen po narudžbi tuženika, a taj vještak da je ujedno revizor koji je vršio reviziju za potrebe tuženika. Osim toga, da je tužitelj u stečaju od 2010. god. pa da vještak nije mogao izraditi nalaz 2012. god., budući nije mogao izvršiti uvid u poslovnu dokumentaciju tužitelja, odnosno da tužitelj nema saznanja da je vještak vršio uvid u njegovu poslovnu dokumentaciju. Dodao je da se sporna asfaltna baza uopće ne nalazi na k.č. br. 3822/2 pa da ne može biti pripadak te nekretnine. Ta asfaltna baza da se nalazi na k.č. br. 3822/1, 3823, 3825 i 3840, ali kao odvojivi dio, odnosno pokretnina. Tužitelj je predao u spis, između ostalog, i temeljnicu za knjiženje kojom je izvršeno isknjiženje sporne asfaltna baze iz poslovnih knjiga tužitelja, ističući da se i tuženik i vještak pozivaju na tu temeljnicu. Tuženik je na to istakao da vještakinja Nives Hižar-Franković nije vršila uvid u poslovne knjige tužitelja, već je nalaz sačinila temeljem dokumentacije koju joj je predočio tuženik i koju je dostavio u ovaj spis uz podnesak od 04.9.2012. god.. Glede primjedbe tužitelja da se sporna asfaltna baza nalazi na drugim katastarskim česticama, izjavio je da se, u svakom

slučaju, asfaltna baza nalazi na nekretninama koje su predmet Ugovora o kupoprodaji na kojeg se poziva tuženik.

Tuženik u podnesku od 31.5.2013. god. ističe da iz podneska stečajnog upravitelja tužitelja iz ovosudnog spisa posl. br. St-96/10 proizlazi da asfaltna baza koja je predmet ovog spora nije navedena u knjigama tužitelja, odnosno proizlazi da je ista isknjižena.

Na ročištu dana 18.6.2013. god. tužitelj je osporio navod tuženika iz podneska od 31.5.2013. god. da bi dopis stečajnog upravitelja tužitelja bio dokaz o tome da je tuženik vlasnik asfaltne baze. Istakao je da je nesporno da je asfaltna baza bila isknjižena iz poslovnih knjiga tuženika, ali da je sporno da li je to učinjeno zakonito.

Tuženik u podnesku od 23.10.2013. god. ističe da je spornu asfaltnu bazu stekao temeljem Ugovora o prodaji od 29.6.2009. god. kojim je stekao nekretninu s kojom je trajno povezana asfaltna baza. Asfaltna baza da predstavlja pokretninu koja se može odvojiti od nekretnine, ali suštinski da se radi o pokretnini kojoj je vlasnik odredio da će služiti kao sporedna stvar glavnoj stvari. Tuženik se pozvao na odredbu članka 7 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, prema kojoj su strojevi pripadci zgrade, odnosno čak i stoka na poljoprivrednom zemljištu da je pripadak tog zemljišta. Svjedok Ivan Pađen da je u svom iskazu naveo da je za predmetnu asfaltnu bazu ishodio lokacijsku dozvolu, podnio zahtjev i izvršio upis promjene kulture u zemljišnim knjigama. Također da je iskazao da je u vrijeme zaključenja Ugovora o prodaji dana 29.6.2009. god. asfaltna baza bila u pogonu. Iz svega navedenog da proizlazi da se radi o pripatku glavne stvari koji slijedi pravnu sudbinu glavne stvari. Stoga, da je vlasnik nekretnine želio drugačije, da je to trebao navesti u Ugovoru.

Na ročištu dana 21.1.2014. god. stranke su ustrajale kod dotadašnjih navoda. Stranke su još suglasno izjavile da nije sporno da je asfaltna baza na koju je upravljen tužbeni zahtjev u posjedu društva Rudar d.o.o. temeljem Ugovora o zakupu sklopljenog između ovdje tuženika kao zakupodavca i društva Rudar d.o.o. kao zakupca.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušanjem svjedokinje Đurđica Franjković i svjedoka Ivana Pađena.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

U konkretnom slučaju, nije sporno da je tuženik u posrednom i samostalnom posjedu asfaltne baze na koju je usmjeren tužbeni zahtjev (putem društva Rudar d.o.o. kojem je ista dana u zakup).

Nije sporno da se asfaltna baza nalazi na k.č. br. 3822/1, k.č. br. 3823, k.č. br. 3825 i k.č. br. 3840 upisanim u zk. ul 390 k.o. Tounj.

Nije sporno da je između stranaka zaključen Ugovor o kupoprodaji nekretnina dana 29.6.2009. god. (list 11 do 17 spisa) i nije sporno da je predmet tog Ugovora, odnosno predmet prodaje, između ostalog, zemljište na kojem se nesporno nalazi asfaltna baza koja je predmet ovog spora.

Nije sporno niti da je asfaltna baza bila u vlasništvu tužitelja do zaključenja Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 29.6.2009. god..

Nije sporno da je tužitelj isknjižio spornu asfaltnu bazu iz svojih poslovnih knjiga prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 29.6.2009. god., ali je sporno da li je to učinio zakonito.

Sporno je da li je tužitelj vlasnik asfaltna baze, pri čemu je sporno da li je tuženik stekao od tužitelja vlasništvo te asfaltna baze temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 29.6.2009. god., odnosno da li je stekao vlasništvo na temelju valjanog pravnog posla koji je imao za cilj da vlasništvo te stvari sa tužitelja prijeđe na tuženika. Pri tome nije sporno da asfaltna baza predstavlja pokretninu, ali je sporno da li je ista pripadak nekretnine koja je bila predmet prodaje temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina sklopljenom između stranaka dana 29.6.2009. god..

Prema odredbi članak 161 stavak 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, NN 73/00, NN 114/01, NN 79/06, NN 141/06, NN 146/08, NN 38/09, NN 153/09), dalje ZV, vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed te stvari.

Prema odredbi članka 162 stavak 1 istog Zakona, da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.

Nije sporan tuženikov posjed sporne asfaltna baze. Glede sporne činjenice vlasništva tužitelja ističe se da, prema odredbi članka 116 stavak 1 ZV-a, vlasništvo pokretne stvari stječe se predajom te stvari stjecatelju u samostalan posjed na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja ako Zakonom nije određeno drukčije.

Prema odredbi članak 7 stavak 1 ZV-a, pripadak (pertinencija ili pobočna stvar) je pokretna stvar koju je njezin vlasnik namijenio da kao sporedna trajno služi svrsi glavne, a koji u takvom prostomom odnosu prema glavnoj stvari koji

odgovara toj namjeni. Prema odredbi stavka 4 istog članka, smatra se da su namijenjeni da trajno služe svrsi zgrade trajno namijenjene nekoj proizvodnoj ili obrtnoj djelatnosti (poslovna zgrada), kao glavnoj stvari, strojevi i slični uređaji namijenjeni toj djelatnosti.

Tuženik tvrdi da je stekao vlasništvo od tužitelja temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 29.6.2009. god.. Iz tog Ugovora (list 11 do 17 spisa) proizlazi da su predmet prodaje nekretnine pobliže opisane u članku 1 Ugovora, pri čemu se u Ugovoru ne spominje predmetna asfaltna baza.

Svjedokinja Đurđica Franjković iskazala je da je bila zaposlena kod tužitelja 31 godinu, a posljednje mjesto na kojem je bila zaposlena da je bilo mjesto financijskog direktora. Faktički da je radila do dana 12.10.2009. god. kada je tužitelja preuzeo novi vlasnik, s time da je posljednjih mjesec dana radila s novim vlasnikom. Glede sporne asfaltne baze, iskazala je da je ista bila uknjižena u poslovne knjige tužitelja 2000. god. kada je nabavljena kao oprema. Asfaltna baza da je knjižena u opremu te da nije knjižena kao građevinski objekt. Glede Ugovora o kupoprodaji nekretnina, iskazala je da je isti bio zaključen između stranaka u vrijeme kada je još bila zaposlena kod tužitelja. Svrha Ugovora da je bila osiguranje kredita tužitelju u iznosu od 103 milijuna kuna, a u cilju nastavka poslovanja tužitelja. Ugovor da je imao i Aneks u kojem da je bilo navedeno da ukoliko tuženik ne osigura taj kredit tužitelju, da se Ugovor raskida. Taj rok da je prošao, a kredit nije realiziran niti je bila isplaćena kupoprodajna cijena pa da je ona smatrala Ugovor nevažećim te da nije vršila nikakvo isknjiženje temeljem tog Ugovora jer da je smatrala nepotrebnim da najprije vrši isknjiženje, a zatim opet isknjiženje. Iz kredita kojeg je trebao ishoditi tuženik da su se trebali isplatiti vjertekarni vjerovnici. Kako nije vršila isknjiženje, da nije sačinila niti temeljnicu, a to niti za asfaltnu bazu niti za zemljište i objekte, odnosno da se ponašala kao da Ugovora nema. Međutim, istakla je da u slučaju da je vršila knjiženje, ne tada svejedno ne bi isknjižila asfaltnu bazu jer da ta asfaltna baza nije bila predmet Ugovora. Iskazala je da je mjesec dana radila s novom Upravom, u vrijeme da je izvršena revizija, ali da predmet te revizije nije bilo pitanje knjiženja po Ugovoru o kupoprodaji nekretnina, mada je revizija vršena sa stanjem na dan 31.7.2009. god., a Kupoprodajni ugovor je zaključen dana 29.6.2009. god. Iskazala je i da je različit PDV za nekretnine i za pokretnine pa da je u slučaju prodaje asfaltne baze trebao biti ispostavljen račun i plaćen PDV, a ne općenito nekretnine. Nova asfaltna baza koja je predmet ovog spora da nije davila mjesto stare asfaltne baze, već pored stare asfaltne baze te da je montirana na temelje koje je tužitelj sagradio za potrebe montaže. Kada je svjedokinji postavljena temeljnica za knjiženje broj 09T12077 (list 134 do 139 spisa), iskazala je da vodi da je knjižen otpis radi prodaje, između ostalog i asfaltne baze koja je predmet ovog spora, a također da je isknjiženo svo zemljište, svi objekti i sva oprema, međutim, da sve to nije bilo predmet Kupoprodajnog ugovora. Isknjiženje asfaltne baze da je izvršeno s konta opreme. Istakla je i da je sada znatno da predmetnu asfaltnu bazu sada koristi

društvo Rudar d.o.o., a da je već u 9. mjesecu 2009. god. skinuta tabla s oznakom tvrtke tužitelja te na sva mjesta gdje je bila označena tvrtka tužitelja da je stavljen naziv tvrtke Rudar d.o.o. pa tako i na spornu asfaltnu bazu. Iskazala je i da joj je iz sadržaja samog Ugovora o kupoprodaji u kojem su navedene samo nekretnine poznato da asfaltna baza nije bila predmet kupoprodaje.

Svjedok Ivan Pađen iskazao je da je bio većinski vlasnik tužitelja od 1996. god. te njegov zastupnik po zakonu. Sporna asfaltna baza da je nabavljena 2000. god. te da se radi o velikoj asfaltnoj bazi koja proizvodi 160 tona na sat, ali da postoje i veće i manje baze. Asfaltna baze do 200 tona da su mobilne, a preko 200 tona fiksne. Nakon što je tužitelj kupio novu asfaltnu bazu, odnosno predmetnu asfaltnu bazu, da je napravljena parcelacija, tako da se sada u zemljišnim knjigama zemljište na kojem se nalazi baza navodi kao "industrijsko dvorište, asfaltna baza". Prije toga kultura zemljišta da je bila oranice i livade. Asfaltna baza da je napravljena postrojenje koje se može preseliti u roku od dva tjedna. Ugovor o kupoprodaji nekretnine da je zaključen dana 20.6.2009. god., da ga je osobno potpisao na strani tužitelja, a na strani tuženika Jozo Kalem. Cilj posla da je bio da se stvori hipotekarni vjerovnici. Dana 30.7.2009. god. da je zaključen Anaks Ugovor. Ugovor da je bio zaključen pod raskidnim uvjetom koji nastupa ako tuženik u roku od 60 dana ne plati cijenu, odnosno ne osigura tužitelju kredit kojim je bio podmići hipotekarni vjerovnici. Tuženik da nije ispunio uvjet pa da je raskid nastupio dana 27.8.2009. god.. Predmet Ugovora da nije bila prodaja postrojenja, odnosno asfaltna baza. Dana 09.9.2009. god. da je sklopio s tuženikom Ugovor o prodaji dionica i tim Ugovorom da je prenio sve svoje dionice na tuženika, a inače da je bio 99-postotni vlasnik tužitelja. Za vrijeme dok je još bio direktor tužitelja, sporna asfaltna baza da nije bila isknjižena iz tužiteljevih poslovnih knjiga. Tuženik da se uknjižio kao vlasnik nekretnina temeljem Ugovora o kupoprodaji, i to dana 10.8.2009. god.. Iskazao je i da je nakon što je nabavljena sporna asfaltna baza vršena parcelacija i promjena kulture u zemljišnim knjigama upravo zato što je za asfaltnu bazu trebalo izgraditi tzv. stope na kojima će se baza montirati, a također i boksove za proizvedeni materijal. Iskazao je i da je tuženik ušao u posjed nekretnina prema Ugovoru o kupoprodaji u lipovozu 2009. god., a u to vrijeme asfaltna baza da je radila.

Iz izvješća izvanredne geodetske podloge od 02.10.2008. god. (list 129 spisa) proizlazi da se sporna asfaltna baza nalazi, između ostalog, na k.č. br. 3822/1, 3823 i 3825, a koje nekretnine su nesporno predmet Ugovora o kupoprodaji nekretnosti. Iz Ugovora je razvidno da se kao kultura kod k.č. br. 3823 navodi, između ostalog, i "industrijsko dvorište, asfaltna baza". Svjedok Ivan Pađen, zastupnik po zakonu tužitelja i većinski vlasnik tužitelja u vrijeme zaključenja Ugovora o kupoprodaji nekretnosti, iskazao je da je, nakon što je nabavljena sporna asfaltna baza, izvršena parcelacija i promjena kulture u zemljišnim knjigama upravo zato što je za asfaltnu bazu trebalo izgraditi tzv. stope na koje će se baza montirati, a također i boksove za proizvedeni materijal. Iz navedenog

sud zaključuje da je volja tužitelja bila da asfaltna baza bude pripadak tužiteljevog zemljišta na kojem je asfaltna baza montirana, odnosno da bude pripadak glavne stvari u njegovom vlasništvu. Iz iskaza svjedoka Ivana Pađena, kao i svjedokinje Dordane Franjković proizlazi da je asfaltna baza postavljena na tužiteljevo zemljište 2000. god. te se od tada neprekidno tamo nalazi te se kroz to vrijeme neprekidno koristi zajedno sa zemljištem u gospodarske svrhe. Iz navedenog sud zaključuje da je ispunjen i subjektivni element (volja vlasnika) i objektivni element (fizička uporaba), a da bi se sporna asfaltna baza smatrala pripadkom zemljišta na kojem se nalazi. Pri tome nije relevantno da li se asfaltna baza može s više ili manje lako odvojiti od zemljišta na kojem se nalazi. Naime, da bi neka stvar bila nepokretnost ne traži se postojanje fizičke veze s glavnom stvari niti je takva veza dovoljna da bi neku stvar učinila pripadkom. Osim toga, pripadak nije pripadnost stvari, odnosno nije dio stvari, već je samostalna sporedna stvar koja pretpostavlja postojanje glavne stvari. Konkretno, asfaltna baza pretpostavlja postojanje zemljišta, budući mora biti postavljena na zemljištu, i to na točno određeni način, odnosno prema projektu, pri čemu je za postavljanje konkretne asfaltna baze nesporno bila potrebna i lokacijska dozvola. Stoga i iz navedenog proizlazi da je sporna asfaltna baza pripadak zemljišta kao glavne stvari.

Pripadak stoji u službi glavne stvari te, ako se želi da pravni posao ne obuhvati pripadke, treba ga izričito izjaviti i izričito ukinuti.

U konkretnom slučaju, stranke su se sporazumjele o kupoprodaji zemljišta na kojem je sagradjena asfaltna baza, a da pri tome nisu u Ugovoru izričito navele da predmet Ugovora nije bila asfaltna baza. Stoga sud zaključuje i da je predmet Ugovora bila kupnja nekretnina sklopljenog dana 29.6.2009. god. i asfaltna baza Amena, koja nije bila pripadak zemljišta koje je predmet tog Ugovora. Da je asfaltna baza bila upravo takva proizlazi i iz činjenice da je tužitelj predao tuženiku zajedno sa spornu asfaltnu bazu zajedno sa zemljištem odmah po zaključenju Ugovora o kupoprodaji nekretnina, to jest zajedno s nekretninama, a ne kao pripadak, čime je potvrđeno iskaz svjedoka Ivana Pađena. Svjedok pri tome nije iskazao da tuženiku nakon asfaltna baze tuženiku imala neki drugi temelj, odnosno neki drugi pravni posao koji ne podrazumijeva prijenos prava vlasništva. Takvu tvrdnju nije potvrdio niti tužitelj u ovom postupku. Naprotiv, nesporno je da je tuženik prije kupnje asfaltnu bazu zajedno s zemljištem društvu Rudar d.o.o. predao, a tuženik niti dokazuje da je tužitelj prije otvaranja stečajnog postupka imao u tuženikovu posjedu asfaltna bazu niti vršenju vlasničkih prava nad asfaltnom bazom tuženika.

Sud nije prihvaćao iskaz svjedoka Ivana Pađena u dijelu gdje tvrdi da predmet Ugovora nije bila asfaltna baza, ocjenjujući njegov iskaz kao subjektivan. Naime, svjedok je naveo da je dana 09.9.2009. godine predao tuženiku svoje dionice koje je imao u tužitelju, odnosno da je tuženiku predao 99-postotno vlasništvo nad tužiteljem

za cijenu od 5.000.000,00 kn, ali da mu cijena nije plaćena izuzev kapare od 100.000,00 EUR te da posjeduje tvrtku Gumi Pađen d.o.o. koja je sada u stečaju zbog jamstava za tužitelja te da tuženik nije ispoštovao Ugovor o kupoprodaji nekretnina, pri čemu tvrdi da je u odnosu na taj Ugovor zbog neplaćanja cijene u roku nastupio raskid Ugovora. Odnosno, iz ovog dijela iskaza proizlazi da svjedok nije u dobrim odnosima s tuženikom. Sud nije prihvatio niti iskaz svjedokinje Đurđine Franjković u dijelu gdje tvrdi da asfaltna baza nije bila predmet Ugovora, budući da ista iskazala da saznanja o tome ima samo iz Ugovora o kupoprodaji nekretnosti, a, kako je prije obrazloženo, u konkretnom slučaju relevantna je samo ta što u Ugovoru nije navedeno da asfaltna baza, kao pripadak zemljišta, nije predmet tog Ugovora.

Nesporno činjenica da je asfaltna baza isknižena iz poslovnih knjiga tužitelja temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 29.6.2009. god. prije otvaranja stečajnog postupka, a cijeni kao konkludentno očitovanje volje tužitelja da je ista prodana. Asfaltna baza je i predana tuženiku upravo temeljem tog Ugovora. Da li je asfaltna baza iz poslovnih knjiga provedeno zakonito, da li je ispravno obračunat porez ne utječe na činjenicu stjecanja vlasništva od strane tuženika, budući se vlasništvo pokretnosti stječe na temelju valjano očitovane volje dosadašnjeg vlasnika usmjerenom na prijenos vlasništva prijeđe na stjecatelja, a u smislu prije citirane odredbe članka 116 stavak 1 ZV-a. Stoga navedeno može biti predmet nekih drugih postupaka. Kako okolnosti u vezi s knjiženjem asfaltna baze nisu relevantne, sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za saslušanje svjedokinja Marije Čičić i Marice Pribanić. Kako je činjenično stanje dovoljno dokazano, sud nije morao odlučiti o izuzetku od saslušanja zastupnika po zakonu tuženika Doza Knežević.

Ugovor o kupoprodaji nekretnina nesporno je predmet pobijanja u ovom sudnom postupku (posl. br. P-2660/2011, međutim, iz tog spisa proizlazi da je postupak u tijeku zbog pobijanja nastupaju tek pravomoćnošću sudske odluke. Stoga, dok se odluka ne donese, pobijanje ne proizvodi pravne učinke. Međutim, ovdje se dodaje da je navedena cijena iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina ne očitovanje volje tuženika predmeta prodaje, uključujući i pripatke prodanih nekretnosti, a budući da asfaltna baza, to može biti razlog pobijanja sukladno odredbi članka 116 stavak 1 ZV-a, to se može raspraviti u tom postupku.

Sud nije prihvatio iskaze svjedoka u dijelu gdje iskazuju o neplaćanju ugovorne cijene iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina od strane tuženika u ugovorno vrijeme, budući da se stranke u ovom postupku na ovu činjenicu nisu pozvale.

Iz prethodnog proizlazi da tužitelj nije vlasnik predmetne asfaltna baze čiju predaju u postojanje asfaltna baza može biti uspjeli iz prije citirane odredbe članka

162 stavak 1 ZV-a koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi tužiteljev reivindikacijski zahtjev bio osnovan.

Kako sud nije bio vezan za pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, to sud nije uzeo u obzir pozivajući tužitelja na stjecanje bez osnove iz odredbe članka 1111 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i NN 41/08), dalje ZOO/05.

Slijedom gore navedenog, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti i presuditi kao u izjavi.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154 stavak 1 i 155 ZPP-a. Tuženiku je primjenjivo odredbe po odvjetniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova (NN 69/03, NN 87/93, NN 16/94, NN 11/96, NN 91/04, NN 37/05, NN 142/12), dalje OT, i to pristup na ročišta 04.4.2012. god. po 25 bodova (Tbr. 9.2 OT), pristup na ročišta 13.2.2013. god. po 25 bodova (Tbr. 9.1 OT), pristup na ročišta 1.1.2014. god. po 25 bodova (Tbr. 8.1 OT) i sastav odgovora na tužbu po 14.5.2013. god. i 23.10.2013. god. po 50 bodova (Tbr. 8.2 OT), ukupno 14.500,00 kn (vrijednost boda 10,00 kn – Tbr. 50 OT), PDV (25%) 3.000,00 kn, i pristojba na odgovor na tužbu po 100,00 kn.

U Zagrebu, 17. rujna 2014. godine

Sudac:
Željka Štrk-Vozila

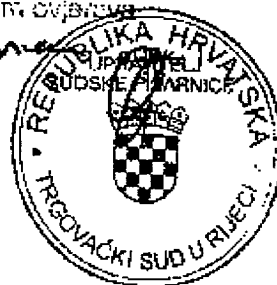
POUKA O OPRAVKAMA

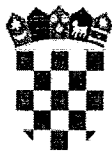
Protiv ovog presudnog odluka stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave ovog presudnog odluka putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a poštanski na adresu: Trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348 st. 1 ZPP).

U žalbi se ne mogu predložiti nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni tiču osnovne činjenice iz predmeta parničnog postupka zbog kojih se žalba može izdati.

Istovjetnost ovog otpisaka s
izvornikom ovjerava

10. st. 10. st.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11. Zagreb

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI

PRIMLJENO:

26-06-2019

Neposredno - predano pošti: 19
Obično - preporučeno: 21.06.2019
Pošta: Rijeka R 240371545
Primjeraka: 3 priloga
Pristojbe: kn, državnim biljezima
Primio: [signature]

Poslovni broj: 61 Pž-2836/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja IGM TOUNJ d.d. u stečaju, Kastav, Žegoti 1/a. OIB 50975940635, kojeg zastupa punomoćnica Ružica Spasojević, odvjetnica u Rijeci, Sokol kula 6, protiv tuženika HYDRO-RATARSTVO d.o.o. Lupoglav, Lupoglav 39a. OIB 68006291065 (kao pravni sljednik RI-PETROL VELEPRODAJA d.o.o., Osijek, Pavla Pejačevića 25. OIB 44521798358, a ovaj kao pravni sljednik RI-MOST d.o.o., Rijeka, Martinkovac 143b. OIB 16872891054), radi povrata stvari, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-3160/2011-32 od 7. ožujka 2014., u sjednici vijeća održanoj 5. lipnja 2019.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-3160/2011-32 od 7. ožujka 2014. i sudi:

I. Nalaže se tuženiku vratiti tužitelju pokretninu – asfaltnu bazu Amman TM-4123 u roku osam dana.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 22.783,25 kn (dvadesetdvjetisućesedamstoosamdesettri kune i dvadesetpet lipa) u roku osam dana.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 11.800,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Trgovački sud u Rijeci je presudom poslovni broj P-3160/2011-23 od 7. ožujka 2014. odbio tužbeni zahtjev za povrat pokretnine – asfaltnu bazu Amman TM-4123 i naknadu parničnih troškova (točka I. izreke) i obvezao tužitelja na naknadu parničnih troškova u iznosu od 18.755,00 kn (točka II. izreke).

U obrazloženju navedene presude se u bitnome navodi kako je nakon provedenog dokaznog postupka utvrđeno da tužitelj nije vlasnik predmetne asfaltne baze čiju predaju u posjed traži pa nisu ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 162. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09; dalje: ZV) koji moraju biti kumulativno ispunjeni da bi tužiteljev reivindikacijski zahtjev bio osnovan.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog svih zakonom predviđenih razloga s prijedlogom da se ona ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu troškova ovog žalbenog postupka u iznosu od 8.906.25 kn. U bitnome navodi kako je prvostupanjski sud neosnovano promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva jer se u konkretnoj stvari radi o stjecanju bez osnove u smislu odredaba članka 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) budući da je Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 29. lipnja 2009. sklopljen pod raskidnim uvjetom (sukladno Aneksu od 30. srpnja 2009. koji sud ispušta iz vida) pa je njegov raskid nastupio 27. kolovoza 2009. Zbog toga tuženik nije mogao steći predmetnu asfaltnu bazu na temelju navedenog Ugovora koji je raskinut 27. kolovoza 2009. Postojanje navedenog Ugovora predstavlja prethodno pitanje u ovoj pravnoj stvari, a unatoč tome što se o tom pitanju već vodi ranije pokrenuti postupak pred prvostupanjskim sudom pod poslovnim brojem P-2660/2011, prvostupanjski sud je propustio prekinuti ovaj postupak do pravomoćnog okončanja tog postupka iako mu je to predlagano tijekom postupka. Prvostupanjski sud pogrešno tretira predmetnu asfaltnu bazu kao pripadak zemljišta jer se radi o složenoj tehnološkoj opremi za proizvodnju vrućih asfaltobetonskih nješavina koja predstavlja lako rastavljivo prenosivo postrojenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši presudu na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da nije pravilna niti zakonita.

Predmet spora je zahtjev za povrat pokretnine – asfaltne baze Amman TM-4123, čiji je tužitelj vlasnik, a koja se nalazi u neposrednom posjedu treće osobe – društva Rudar d.o.o. Tounj, Tonju 17, OIB 32684643424 kao zakupnika na temelju ugovora o zakupu sklopljenog s tuženikovim pravnim prednikom - društvom RI-MOST d.o.o., Rijeka, Martinkovac 143b, OIB 16872891054 (dalje: tuženik) kao zakupodavcem. Tuženik koji je nesporno posredni posjednik predmetne asfaltne baze se protivi tužiteljevom zahtjevu za povrat predmetne asfaltne baze tvrdnjom kako je stekao vlasništvo nad njom na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 29. lipnja 2009. sklopljenog između tužitelja kao prodavatelja i tuženika kao kupca (list 11.-17. spisa; dalje: Ugovor) jer predmetna asfaltna baza, koja nije izričito navedena u tom Ugovoru, predstavlja pripadak nekretnina na kojima se nalazi pa kao takva slijedi njihovu pravnu sudbinu, a koje nekretnine su bile predmet toga Ugovora.

Nisu osnovani žalbeni navodi kako je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a ne odredbe Zakona o obveznim odnosima o stjecanju bez osnove na koje se poziva tužitelj. Naime, za ocjenu pravne prirode spora nije odlučno kako ga je tužitelj pravno kvalificirao jer sud nije vezan za pravnu osnovu tužbenog zahtjeva koju je tužitelj naveo, već samo za njegovu činjeničnu osnovu (članak 186. stavak 3. ZPP-a). Stjecanje bez osnove u smislu odredaba članka 1111. ZOO-a na koje se poziva tužitelj postoji kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijede u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu. U situaciji kada je pokretnina predana drugoj osobi bez pravne osnove, ta osoba je stekla posjed te stvari, ali nije stekla pravo vlasništva jer se pravo vlasništva pokretnine stječe na temelju valjanog pravnog posla predajom (tradicijom) pokretne stvari stjecatelju u njegov samostalni posjed (članak 116. ZV). Zbog toga niti pokretnina nije prešla u imovinu te osobe, nego je i dalje ostala u imovini dotadašnjeg vlasnika. Stoga se u takvoj situaciji kada je jedna osoba vlasnik stvari, a druga stvar drži u faktičnoj vlasti, primjenjuju odredbe o zaštiti prava vlasništva, tj. vlasnik može ustati protiv posjednika pravom vlasničkom tužbom (reivindikacijom) tražeći povrat individualno određene stvari u skladu s odredbama članaka 161. i 162. ZV-a. U konkretnom slučaju tužitelj, kao vlasnik, zahtijeva povrat pokretnine – predmetne asfaltne baze koja se nalazi u tuženikovom posjedu. Dakle, u konkretnom slučaju dio tužiteljeve imovine (predmetna asfaltna baza) nije prešao u tuženikovu imovinu jer je vlasnik te pokretnine tužitelj kako je i sam naveo u tužbi. Zbog toga je prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kada je utvrdio da tužitelj kao vlasnik (neposjednik) predmetne asfaltne baze u konkretnom slučaju ima pravo na zaštitu svoga prava vlasništva u skladu s tim odredbama, konkretno odredbama članaka 161. i 162. ZV-a.

Odredbom članka 161. stavka 1. ZV-a propisano je da vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed te stvari. Da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu (članak 162. stavak 1. ZV-a).

Iz citiranih odredbi proizlazi da u slučaju kada je u pitanju vlasnička tužba (reivindikacija) aktivno je legitimiran vlasnik stvari, a pasivno je legitimirana osoba koja posjeduje njegovu stvar. U takvoj parnici tužitelj mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu (članak 162. stavak 1. ZV-a). Kad netko stvar posjeduje kao plodouživatelj, založni vjerovnik, zakupoprimalac, najmoprimalac, čuvar, posudovnik ili u kojem drugom sličnom odnosu u kojemu je prema drugome ovlašten ili obavezan kroz neko vrijeme posjedovati je, onda je posjednik te stvari i taj drugi (posredni posjednik). Stoji li posredni posjednik prema nekomu trećemu u takvu odnosu, i taj je posredni posjednik (članak 10. stavak 3. ZV-a). Dakle, time što je, na temelju ugovora o zakupu, tuženik predao predmetnu asfaltnu bazu u posjed trećoj osobi (društvu Rudar d.o.o.), tuženik nije prestao biti posjednik. Posljedica toga je da su posjednici i tuženik i ta treća osoba, i to tuženik kao posredni posjednik, a navedena treća osoba kao neposredni posjednik. Osim toga, prema odredbi članka 163. stavka 2. ZV-a, posjednik ima pravo odbiti predaju stvari njezinom vlasniku, ako izvodi svoje pravo na posjed od posrednoga posjednika, osim ako je posjed dobio posjednik od posrednog posjednika koji nije bio ovlašten da mu ga dade.

Iz navedene odredbe također proizlazi kako se vlasnička tužba može i treba podići i protiv posrednog posjednika zbog čega je tuženik pasivno legitimiran u ovoj parnici.

Međutim, osnovano ističe žalitelj kako je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da predmetna asfaltna baza predstavlja pripadak nekretnina na kojima se nalazi te da kao takva slijedi njihovu pravnu sudbinu.

Naime, odredbama članka 7. stavka 1. ZV-a propisano je da je pripadak (pertinencija ili pobočna stvar) pokretna stvar koju je njezin vlasnik namijenio da kao sporedna trajno služi svrsi glavne, a stoji u takvu prostornom odnosu prema glavnoj stvari koji odgovara toj namjeni. Nije pripadak ona stvar koja se prema shvaćanju u prometu ne smatra pripatkom. Prolazna uporaba jedne stvari za svrhu druge stvari ne daje joj svojstvo pripatka (članak 7. stavak 2. ZV-a). Dakle, da bi vlasnikova stvar postala pripadak neke druge stvari, ona mora imati slijedeće karakteristike: 1) treba se raditi o samostalnoj, ali sporednoj pokretnini, 2) treba biti prikladna da trajno (a ne povremeno, niti prolazno) služi svrsi te druge stvari, dakle da trajno omogućuje ili barem pomaže postizanju svrhe glavne stvari (element trajnosti) 3) treba biti u takvom prostornom odnosu s glavnom stvari koji odgovara toj namjeni, 4) treba prema shvaćanju u prometu moći biti pripatkom te stvari kao glavne jer se pripatkom može učiniti samo ona pokretnina koja se normalno u prometu shvaća kao pripadak (objektivni element) i 5) vlasnik te stvari je treba svojom voljom namijeniti tome da razmjerno trajno služi svrsi te druge stvari kao glavne (subjektivni element). Navedene pretpostavke koje te tiču karakteristika pripatka moraju biti kumulativno ispunjene da bi određena pokretnina postala pripadak neke druge stvari (u konkretnom slučaju nekretnina na kojima se nalazi). Međutim, suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, u konkretnom slučaju nisu kumulativno ispunjene navedene pretpostavke da bi se predmetna asfaltna baza, koja nesporno predstavlja fizički samostalnu pokretninu koja se može odvojiti od nekretnina na kojima se nalazi predstavljala pripadak tih nekretnina.

U tijeku prvostupanjskog postupka tuženik je u svom podnesku od 23. listopada 2013. (list 162. spisa) učinio nespornom činjenicu kako se u konkretnom slučaju radi o pokretnini koja se može odvojiti od nekretnine. Međutim, iz isprava u spisu (list 127. i 130. spisa), čiju vjerodostojnost tuženik nije doveo u pitanje u tijeku prvostupanjskoga postupka, te iskaza svjedoka Ivana Padena (koji je sklopio Ugovor u ime i za račun tužitelja kao njegov (tadašnji) zastupnik po zakonu) proizlazi kako predmetna asfaltna baza predstavlja postrojenje za proizvodnju asfaltbetonske mješavine, koju činjenicu tuženik nije osporio u tijeku prvostupanjskoga postupka. S obzirom na to da predmetna asfaltna baza predstavlja postrojenje, to po ocjeni ovog suda ona u konkretnom slučaju ne predstavlja sporednu pokretnu stvar koja bi prema shvaćanju u prometu mogla biti pripatkom nekretnina na kojima se nalazi. Zbog toga, suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, u konkretnom slučaju nedostaje prethodno navedeni objektivni element da bi predmetna asfaltna baza predstavljala pripadak nekretnina na kojima se nalazi. Posljedično, u konkretnom slučaju je pravno irelevantan prethodno navedeni subjektivni element jer je vlasnikova volja ograničena prometnim shvaćanjem koje ga onemogućuje da pripatkom proglasi stvar koja se u prometu ne shvaća pripatkom. Međutim, čak i u slučaju da postoji navedeni objektivni element, ovaj sud smatra kako, suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, u konkretnom slučaju ne postoji prethodno navedeni subjektivni element. Naime, iz iskaza svjedoka Ivana Padena, na koji se poziva prvostupanjski sud, proizlazi kako je nakon što je nabavljena predmetna asfaltna baza, izvršena parcelacija i promjena kulture u zemljišnim knjigama jer je za asfaltnu bazu trebalo

izgraditi tzv. stope na koje će se baza montirati i boksove za proizvedeni materijal. Međutim, činjenica što je u konkretnom slučaju obavljena parcelacija i promjena kulture zemljišta u zemljišnim knjigama sama za sebe ne znači očitovanje tužiteljeve volje da predmetnu asfaltnu bazu učini pripatkom nekretnina na kojima se nalazi, kao što to osnovano ističe žalitelj.

Nadalje, odredbama članka 106. stavka 1. podstavka 12. Zakona o prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“ broj 76/07 i 38/09; dalje: ZPUG), važećeg u trenutku sklapanja Ugovora, propisano je da se u lokacijskoj dozvoli, ovisno o vrsti zahvata u prostoru, određuju uvjeti za gradnju privremene građevine u funkciji organizacije gradilišta (asfaltna baza, separacija agregata, tvornica betona, dalekovod i transformatorska stanica radi napajanja gradilišta električnom energijom) i rok za uklanjanje te građevine nakon provedbe zahvata u prostoru za koji se izdaje lokacijska dozvola. Iz navedene odredbe proizlazi kako je za asfaltnu bazu potrebno ishoditi lokacijsku dozvolu, te da i asfaltna baza predstavlja privremenu građevinu u funkciji gradilišta koja se mora ukloniti nakon provedbe zahvata u prostoru za koji se izdaje lokacijska dozvola. Osim toga, iz iskaza svjedoka Ivana Padena proizlazi kako je za postavljanje asfaltne baze bilo potrebno ishoditi lokacijsku dozvolu, te da je predmetnu asfaltnu bazu tužitelj „nabavio“ iz Švicarske za potrebe posla na auto cesti od Bosiljeva do Male Kapele, koja se, kao postrojenje, može preseliti u roku od dva tjedna, za što nije bilo potrebe u konkretnom slučaju zbog blizine gradilišta. Osim toga, i svjedok Đurdica Franjković je u svom iskazu u bitnome potvrdila kako se predmetna asfaltna baza može razmontirati i premjestiti. Iz iskaza navedenih svjedoka, a uzevši u obzir citirane zakonske odredbe, proizlazi kako predmetna asfaltna baza nije trajnog, već samo privremenog, odnosno prolaznog karaktera, odnosno kako se radi samo o prolaznoj, a ne trajnoj uporabi predmetne asfaltne baze, i to za potrebe „posla“ na auto cesti od Bosiljeva do Male Kapele, tj. za potrebe gradilišta. Radi se, dakle, o prolaznoj, a ne trajnoj uporabi predmetne asfaltne baze za svrhu „posla“ na auto cesti od Bosiljeva do Male Kapele, tj. za potrebe gradilišta, a ne za svrhu glavne stvari (nekretnina) na kojima se ona nalazi. S obzirom na navedeno, ovaj sud je utvrdio kako u konkretnom slučaju nedostaje i element trajnosti koji je potreban da bi predmetna asfaltna baza predstavljala pripadak nekretnina na kojima se nalazi.

Osim toga, u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni (oborivih) zakonskih presumpcija iz članka 7. stavaka 4. i 5. ZV-a. Naime, odredbom članka 7. stavka 4. ZV-a propisano je da se smatra se da su namijenjeni da trajno služe svrsi zgrade trajno namijenjene nekoj proizvodnoj ili obrtnoj djelatnosti (poslovna zgrada), kao glavnoj stvari, strojevi i slični uređaji namijenjeni toj djelatnosti, dok je odredbom članka 7. stavka 5. ZV-a propisano da se smatra da su namijenjeni da trajno služe svrsi nekretnine trajno namijenjene poljoprivrednoj proizvodnji, kao glavnoj stvari, strojevi i stoka namijenjeni daljnjoj poljoprivrednoj proizvodnji, poljoprivredni proizvodi i sjeme potrebni za daljnju poljoprivrednu proizvodnju kroz ono vrijeme za koje se može očekivati da će takvi ili slični biti dobiveni tom proizvodnjom, kao i postojeće gnojivo i gorivo. Dakle, citiranim odredbama postavljene su samo zakonske presumpcije o namjeni za trajno služenje svrsi određenih nekretnina kao glavne stvari, ali to nisu presumpcije da je neka od tih pokretnina pripadak nekretnine. Te će pokretnine biti pripatci navedenih nekretnina samo ako su, pored presumirane namjene za služenje svrsi određene nekretnine kao glavne stvari, (kumulativno) ispunjene i sve ostale pretpostavke iz članka 7. stavka 1. ZV-a da bi te pokretnine bile pripatci ovih nekretnina, što, međutim, ovdje nije slučaj. Osim toga, odredbom članka 7. stavka 4. ZV-a postavljena je zakonska presumpcija o namjeni za trajno služenje svrsi poslovne zgrade namijenjene nekoj obrtnoj ili proizvodnoj djelatnosti, a ne zemljišta (kao u konkretnom slučaju), dok je

odredbom članka 7. stavka 5. ZV-a postavljena zakonska presumpcija o namjeni za trajno služenje nekretnine čija je svrha poljoprivredna proizvodnja, što ovdje nije slučaj.

Konačno, upravo zbog nedostatka elementa trajnosti, odnosno s obzirom na njezinu prolaznu uporabu, predmetna asfaltna baza ne predstavlja dio nekretnina na kojima se nalazi u smislu odredaba članka 9. stavka 3. ZV-a.

Budući da iz isprava u spisu i iskaza navedenih svjedoka proizlazi kako u konkretnom slučaju nisu kumulativno ispunjene sve pretpostavke iz članka 7. stavaka 1. i 2. ZV-a da bi predmetna asfaltna baza predstavljala pripadak nekretnina na kojima nalazi, odnosno da ona nema sve zakonom propisane karakteristike pripadka, niti se u konkretnom slučaju primjenjuju navedene zakonske presumpcije, to je, uzevši u obzir navedeno, ovaj sud utvrdio kako predmetna asfaltna baza ne predstavlja pripadak nekretnina na kojima se nalazi. Posljedično, predmetna asfaltna baza, kao samostalna pokretnina (članak 2. stavak 4. i članak 5. stavak 1. ZV-a), a ne pripadak, ne slijedi pravnu sudbinu nekretnina na kojima se ona nalazi zbog čega niti Ugovor, u kojem nesporno nije izričito navedena i predmetna asfaltna baza kao predmet prodaje, ne obuhvaća, odnosno ne odnosi se na predmetnu asfaltnu bazu. Zbog toga, suprotno žalbenim navodima, postojanje Ugovora u konkretnom slučaju ne predstavlja prethodno pitanje o kojemu bi ovisila odluka suda u ovoj pravnoj stvari u smislu odredaba članka 12. ZPP-a, niti postojanje Ugovora predstavlja odlučnu činjenicu o kojoj bi ovisila odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

U skladu s odredbama članka 116. ZV-a, pravo vlasništva pokretnine stječe se na temelju valjanog pravnog posla predajom (tradicijom) pokretne stvari u njegov samostalni posjed. S obzirom na to da predmetna asfaltna baza nije bila predmet Ugovora, dok tuženik nije dokazao (niti tvrdi) da postoji neki drugi valjani pravni temelj (titulus) stjecanja vlasništva nad predmetnom asfaltnom bazom, to tuženik nije stekao vlasništvo nad predmetnom asfaltnom bazom.

Stoga je, uzevši u obzir navedeno, ovaj sud utvrdio kako tužitelj kao vlasnik predmetne asfaltne baze, koja se nalazi u tuženikovom posjedu bez valjanog pravnog temelja, ima pravo na povrat te pokretnine u skladu s odredbama članaka 161. i 162. ZV-a. Zbog toga je, pravilnom primjenom materijalnog prava, valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev za povrat predmetne asfaltne baze.

S obzirom na to da je tužitelj u cijelosti uspio u ovom sporu u odnosu na odluku o glavnoj stvari, to, u skladu s odredbom članka 154. stavka 1. ZPP-a, tužitelj ima pravo na naknadu troškova postupka.

Tužitelju su, kao potrebni (članak 155. stavak 1. ZPP-a), priznati troškovi sastava tužbe od 26. srpnja 2011. u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 7. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09)) i podneska od 30. srpnja 2012. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8. točka 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: OT), zastupanja na ročištima od 4. travnja 2012., 26. rujna 2012., 13. veljače 2013., 18. lipnja 2013. i 21. siječnja 2014. u iznosu od 2.500,00 kn za svako ročište, te na ročištu za objavu presude od 7. travnja 2014. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9. točka 3. OT), putni troškovi svjedoka u iznosu od 177,00 kn (članak 249. i članak 151. ZPP-a). Stoga tužitelj ima pravo na naknadu troškova (prvostupanjskog) postupka

u iznosu od 16.177,00 kn. Osim toga, tužitelj ima pravo na naknadu troškova sastava žalbe od 14. ožujka 2014. protiv presude u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 10. točka 1. OT), uvećano za PDV od 25% u iznosu od 781,25 kn (Tbr. 42. OT), te trošak sudske pristojbe za žalbu protiv presude u iznosu od 2.700,00 kn (Tbr. 10. točka 1. Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12 i 157/13). Stoga tužitelj ima pravo na naknadu troškova ovog žalbenog postupka u iznosu od 6.606,25 kn. Dakle, tužitelj ima pravo na naknadu troškova u ukupnom iznosu od 22.783,25 kn.

Za sastav podneska od 30. srpnja 2012. tužitelju je priznata nagrada u iznosu od 500,00 kn u skladu s Tbr. 8. točka 3. OT, a ne nagrada u zatraženom punom iznosu od 2.500,00 kn jer iz sadržaja tog podneska proizlazi kako se ne radi niti o jednom od taksativno navedenih kategorija podnesaka iz Tbr. 8. točka 1. OT za čiji bi sastav tužitelj imao pravo na puni iznos nagrade, već o podnesku koji spada u kategoriju „ostalih podnesaka“ u smislu Tbr. 8. točka 3. OT. Zbog toga za sastav tog podneska tužitelj neosnovano zahtijeva nagradu u iznosu od 2.000,00 kn. Tužitelj nema pravo na naknadu troškova sastava prijedloga radi osiguranja određivanjem privremene mjere od 26. srpnja 2011. u iznosu od 2.500,00 kn, niti sastava žalbe od 20. veljače 2013. protiv rješenja od 8. veljače 2013. o odbijanju tog prijedloga u iznosu od 3.000,00 kn jer je rješenjem ovoga suda poslovni broj Pž-2909/2013 od 28. ožujka 2013. odbijena tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđeno navedeno rješenje. Iz navedenog proizlazi kako tužitelj nije uspio u postupku osiguranja koji je vođen u okviru ovog parničnog postupka zbog čega nema niti pravo na naknadu troškova toga postupka (članak 154. stavak 1. ZPP-a u vezi s člankom 21. stavkom 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12). Tužitelj nema pravo niti na naknadu „sudskih pristojbi u iznosu od 2.000,00 kn jer u svom zahtjevu nije određeno naveo za poduzimanje kojih parničnih radnji zahtijeva naknadu sudskih pristojbi što je bio dužan učiniti u skladu s odredbama članka 164. stavka 1. i 2. ZPP-a. Osim toga, na ime sudske pristojbe za žalbu protiv presude tužitelj neosnovano zahtijeva iznos od 2.300,00 kn (koji odgovara razlici između zatraženog iznosa od 5.000,00 kn i određenog iznosa od 2.700,00 kn). Stoga tužitelj nema pravo na naknadu troškova u iznosu od 11.800,00 kn pa je u tom dijelu tužiteljev zahtjev odbijen kao neosnovan.

Uzevši u obzir navedeno valjalo je, na temelju odredaba članka 373. točaka 1. i 2. ZPP-a, preinačiti pobijanu presudu i odlučiti kao u izreci ove presude.

Zagreb, 5. lipnja 2019.

Predsjednik vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

A. Z. B. Vrgočić

Datum obračuna: 07.07.2020

Br.	Stavka / Opis		Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug	
1.	GLAVNICA		07.03.2014	22.783,25	0,00	22.783,25	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	08.03.2014 - 31.07.2015	22.783,25	511	15,00%	4.784,48	4.784,48	27.567,73
	01.08.2015 - 31.12.2015	22.783,25	153	10,14%	968,39	5.752,88	28.536,13
	01.01.2016 - 30.06.2016	22.783,25	182	10,05%	1.138,60	6.891,48	29.674,73
	01.07.2016 - 31.12.2016	22.783,25	184	9,88%	1.131,64	8.023,12	30.806,37
	01.01.2017 - 30.06.2017	22.783,25	181	9,68%	1.093,65	9.116,77	31.900,02
	01.07.2017 - 31.12.2017	22.783,25	184	9,41%	1.080,76	10.197,53	32.980,78
	01.01.2018 - 30.06.2018	22.783,25	181	9,09%	1.026,99	11.224,52	34.007,77
	01.07.2018 - 07.07.2020	22.783,25	738	8,82%	4.060,17	15.284,68	38.067,93

Rekapitulacija obračuna

Glavnica (1)	22.783,25 HRK
Trošak ovrhe (0)	0,00 HRK
Kamate	15.284,68 HRK
Uplate (0)	0,00 HRK
Ukupni dug na dan 07.07.2020	38.067,93 HRK

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj 10-P-83/2020-87

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Rijeci po sucu Nadi Maraš kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja IGM TOUNJ d.d. u stečaju Kastav, Žegoti 1/a, OIB: 50975940635, zastupanog po Ružici Spasojević odvjetnici iz Rijeke, Sokol kula 6, protiv tuženika HYDRO-RATARSTVO d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 68006291065, kao pravni sljednik RI-PETROL VELEPRODAJA d.o.o. Osijek, Pavla Pejačevića 25, OIB: 44521798358, a koji je pravni sljednik RI-MOST d.o.o. Rijeka, Martinkovac, OIB: 16872891054, zastupanog po odvjetnicima iz odvjetničkog društva Marčan & Partneri d.o.o. Rijeka, Marije Krucifikse Kozulić 2, radi činidbe, i prututužbe radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 30. lipnja 2020. u prisutnosti Renate Lukežić Juretić kao punomoćnice tužitelja i Luke Tomašića kao punomoćnika tuženika objavljene 14. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Tuženik je dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog i posjedovnog stanja na način da se briše pravo vlasništva i posjeda sa nekretnina tužitelja i to:

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda Karlovac, zemljišno-knjižnog odjela Ogulin u zk.ul. br. 390 k.o. Tounj i to:

- k.č. br. 2873/4 – 10 objekata i dvorište površine 60806 m²
- k.č. br. 2880 – 1 objekt i kamenolom površine 19362 m²
- k.č. br. 2881 – oranica Grič površine 390 m²
- k.č. br. 2882 – šuma Grič površine 3637 m²
- k.č. br. 2887 – pašnjak Krpel površine 689 m²
- k.č. br. 2890 – pašnjak Grič površine 1176 m²
- k.č. br. 3197 – oranica Mala praha površine 2633 m²
- k.č. br. 3420 – oranica Linija površine 3632 m²
- k.č. br. 3636 – kamen.Linija površine 28 m²
- k.č. br. 3637 – oranica Linija površine 1029 m²
- k.č. br. 3811/2 – livada u Tounju površine 687 m²
- k.č. br. 3822/1 – oranica i dvorište pod prugom površine 1315 m²
- k.č. br. 3822/2 – asfalt.baza i dvorište površine 3278 m²

- k.č. br. 3823 – oranica, voćnjak, industrijsko dvorište, asfalt. Baza, 2 gosp. objekta površine 4271 m²
- k.č. br. 3824 – voćnjak Vrtić površine 1041 m²
- k.č. br. 3825 – voćnjak Bartolka površine 765 m²
- k.č. br. 3826/4 – voćnjak Pod upr. zgr. površine 1357 m²
- k.č. br. 3828 – 2 objekta i dvor. površine 2024 m²
- k.č. br. 3829 – neplodno dvorište površine 1920 m²
- k.č. br. 3831 – 1 zgrada i dvor. površine 3441 m²
- k.č. br. 3833/1 – gospodarska zgrada površine 719 m²
- k.č. br. 3834/1 – 3 objekta i dvor. površine 1239 m²
- k.č. br. 3834/2 – 2 zgrade i dvor. površine 814 m²
- k.č. br. 3834/3 – dvor Tounj površine 384 m²
- k.č. br. 3834/4 – 2 objekta i dvor. površine 1643 m²
- k.č. br. 3835 – put površine 2616 m²
- k.č. br. 3837/1 – voćnjak kod željezničke stanice površine 1226 m²
- k.č. br. 3837/2 – oranica Tounj površine 865 m²
- k.č. br. 3838 – dvorište površine 1528 m²
- k.č. br. 3842/2 – voćnjak površine 372 m²
- k.č. br. 3905 – pašnjak pod prugom površine 4146 m²
- k.č. br. 3906 – pašnjak Prik površine 2398 m²
- k.č. br. 3907 – pašnjak Prik površine 1431 m²
- k.č. br. 3930 – oranica Klanac površine 2742 m²
- k.č. br. 3934 – 2 zgrade i dvor. kamenolom površine 167 m²
- k.č. br. 3935/1 – kamenolom površine 5439 m²
- k.č. br. 3935/2 – kamenolom površine 25510 m²
- k.č. br. 3935/5 – kamenolom površine 10316 m²
- k.č. br. 3935/6 – TS i kamenolom površine 7347 m²
- k.č. br. 3937/1 – voćnjak Prik površine 1688 m²
- k.č. br. 3957 – dvorište površine 110 m²
- k.č. br. 3958 – 1 zgrada Tounj površine 210 m²
- k.č. br. 3539 – 1 zgrada Tounj površine 335 m²

upisano u korist Ri-Most d.o.o. Rijeka, Martinkovac 143/b, OIB: 16872891054

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda Karlovac, zemljišno-knjižnog odjela Ogulin u zk.ul. br. 565 k.o. Tounj i to:

- k.č. br. 2879/2 – pašnjak površine 2460 m²
- k.č. br. 3820 – livada Trsje površine 312 m²

upisano u korist Ri-Most d.o.o. Rijeka, Martinkovac 143/b, OIB: 16872891054

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda Karlovac, zemljišno-knjižnog odjela Ogulin u zk.ul. br. 4988 k.o. Ogulin i to:

- k.č. br. 6668/3 – dvorište u Vučićima površine 64 čhv

upisano u korist Ri-Most d.o.o. Rijeka, Martinkovac 143/b, OIB: 16872891054

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda Karlovac, zemljišno-knjižnog odjela Ogulin u zk.ul. br. 929 k.o. Zdenac i to:

- k.č. br. 2590/1 – Suvaj oranica površine 1076 m², gospodarska zgrada površine 151 m²
- k.č. br. 2590/2 – Suvaj oranica površine 1228 m²

upisano u korist Ri-Petrol Veleprodaja d.o.o. Osijek, Pavla Pejačevića 25, OIB: 44521798358

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, zemljišno-knjižnog odjela Novi Vinodolski u zk.ul. br. 5676 i to:

- k.č. br. 16521/14 – stambeno-poslovna zgrada površine 130 čhv, 468 m² – suvlasnički dio 5782/134420 ETAŽNO VLASNIŠTVO E-6: potkrovlje: stan br. 18 koji se sastoji od predprostora, kupaone, kuhinje+blagavaonice, dnevnog boravka, sobe, galerije, logge ukupne površine 57,82 m² u nacrtu označeno zelenom bojom

upisano u korist Ri-Petrol d.o.o. Rijeka, Martinkovac 143/b, OIB: 16872891054.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog i posjedovnog stanja na način da se briše pravo vlasništva i posjeda sa nekretnina tužitelja i to:

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda Karlovac, zemljišno-knjižnog odjela Ogulin u zk.ul. br. 807 k.o. Zdenac i to:

- k.č. br. 2592 – Linije oranica površine 1770 m²

upisana u korist Općine Tounj, Tounj, Linije 3b, OIB: 55680038973.

III. Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika koji glasi:

"I. Utvrđuje se da su Ugovor od 30.07.2009. i njegov Aneks na snazi te da nisu raskinuti.

II. Utvrđuje se da je tuženik ispunio sve obveze po navedenom Ugovoru pa se zahtjev tužitelja odbija.

III. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi troškove ovog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude sve u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe".

riješio je

I. Odbacuje se tužba tužitelja u dijelu u kojem je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog i posjedovnog stanja na način da se briše pravo vlasništva i posjeda sa nekretnina tužitelja i to:

- nekretnina upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda Karlovac, zemljišno-knjižnog odjela Ogulin u zk.ul. br. 807 k.o. Zdenac i to:

- k.č. br. 2587 – Suvaj pašnjak površine 603 m², oranica površine 1000 m²
- k.č. br. 2591 – Suvaj oranica površine 2390 m²

upisana u korist Općine Tounj, Tounj, Linije 3b, OIB: 55680038973.

II. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 7.812,50 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Ovosudnom presudom broj P-2660/2011-45 od 16.06.2014. po tužbi tužitelja protiv tuženika označenog kao Ri-Most d.o.o. Rijeka, Martinkovac 143b, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem je tražio da sud utvrdi da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o prodaji nekretnina sklopljen dana 29.06.2009. i Aneks Ugovora o prodaji nekretnina sklopljen dana 30.07.2009. između prednika tužitelja kao prodavatelja i Ri-Most d.o.o. sljednika Ri-Petrol d.o.o. kao kupca te da je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog i posjedovnog stanja na nekretninama koje se nalaze u Tounju, a za koje nisu osnovane zemljišne knjige i to k.č. br. 2587 i 2591 k.o. Zdenac (točka I), tuženik je obavezan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog stanja na način da se briše pravo vlasništva sa nekretnina navedenih u točki II izreke presude te je određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka (točka III).

Rješavajući po žalbi tužitelja i tuženika VTS RH je svojom presudom-rješenjem broj Pž-2843/2019-5 od 14.01.2020. odbio tužiteljevu žalbu i potvrdio citiranu presudu u točki I njezine izreke dok je istu presudu ukinuo u točkama II i III izreke i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje u tom dijelu. Prema obrazloženju "izreka pobijane presude je nejasna jer sadrži samo oznaku katastarske čestice i katastarske općine, ali ne sadrži ostale potrebne podatke iz čl. 10 st. 2 Zakona o zemljišnim knjigama (NN 63/19) pa to predstavlja takav nedostatak zbog kojeg pobijanu presudu nije moguće ispitati tako da je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 tč. 11 ZPP-a". Prema uputi ovaj sud u nastavku postupka treba na temelju odredbe čl. 109 ZPP-a pozvati tužitelja na ispravak odnosno dopunu tužbe kako bi se po njoj moglo postupati.

U međuvremenu do donošenja odluke VTS RH izvršeno je nekoliko statusnih promjena na strani tuženika tako da je u presudi-rješenju tog suda tuženik označen kao Hydro Ratarstvo d.o.o. Lupoglav, Lupoglav 39a kao pravni sljednik iza Ri-Petrol Veleprodaja d.o.o. Osijek i Ri-Most d.o.o. Rijeka.

U nastavku postupka tužitelj je u podnesku od 12.02.2020. precizirao tužbeni zahtjev na način kako je to citirano u točki I i II izreke presude te u točki I rješenja.

Tuženik je u podnesku od 12.05.2020. ustao protiv tužitelja protutužbom s prijedlogom da sud donese presudu kojom će utvrditi da su Ugovor od 30.07.2009. i njegov Aneks na snazi te da nisu raskinuti kao i da je tuženik ispunio sve obveze po navedenom Ugovoru. Tuženik je ustvrdio da tužitelj nikada nije raskinuo Ugovor o kupoprodaji od 30.07.2009. već da su stranke produljile vrijeme trajanja obveze tuženika za daljnjih godinu dana. Tuženik je ustvrdio da je do produžetka došlo zato što je tužitelj tvrdio da ima koncesiju na eksploataciju rudnog bogatstva i da je ona valjana, ali da je naknadno došlo do problema oko koncesije i toga da li je tužitelj poštovao uvjete te koncesije pa da je državna inspekcija utvrdila da je tužitelj vađenje rude vršio izvan eksploatacijskog polja i zbog toga zatvorila to polje. Tuženik je ustvrdio da su stranke zbog toga dok se ne utvrdi kakvo je stvarno stanje i kakav će biti nalaz inspekcije dana 18.09.2009. produljile rok za ispunjenje obveze po Ugovoru. Tuženik je ustvrdio i da je sve svoje obveze uredno ispunio i platio sva potraživanja koja su teretila sporno zemljište i sve ono na što se obvezao Ugovorom. Tuženik je ustvrdio da je to utvrđeno u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Karlovcu pod brojem K-211/14.

Protutužba tuženika zaprimljena je kod ovog suda pod brojem P-247/2020.

Tužitelj je u odgovoru na protutužbu ustvrdio da u cijelosti osporava navode iz protutužbe jer da su svi usmjereni isključivo na odugovlačenje postupka pa da u tu svrhu tuženik čak dostavlja dokumentaciju koja do sada nije postojala, kojom stečajni upravitelj tužitelja ne raspolaže i nema saznanja o postojanju iste te osnovano sumnja da je ista krivotvorena za potrebe ovog postupka. Tužitelj je ustvrdio da se u ugovornom odnosu ne mogu mijenjati odredbe ugovora voljom jedne strane ugovora i da je iz samog Kupoprodajnog ugovora koji je predmet ovog postupka vidljivo da su ugovorne strane ugovorile da se taj Ugovor može izmijeniti samo aneksom napisanim u pisanom obliku.

Rješenjem sa pripremnog ročišta održanog u tom postupku dana 19.06.2020. spis pod brojem P-247/2020 spojen je radi zajedničkog raspravljanja i odlučivanja na spis što se vodi pod gornjim poslovnim brojem.

Pun. tužitelja je na ročištu dana 30.06.2020. ustrajala kod tužbe i tužbenog zahtjeva kao u podnesku od 12.02.2020. te je osporila u cijelosti protutužbeni zahtjev tuženika.

Pun. tuženika je na istom ročištu ustrajao kod svih iznesenih prigovora i kod protutužbenog zahtjeva, a označio je i vrijednost predmeta spora po protutužbi na iznos od 200.000,00 kn.

Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu, saslušanjem stečajnog upravitelja tužitelja Borisa Debelića te vještačenjem po vještaku financijske struke dipl. oec. Bibici Milat.

Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan, a djelomično je tužba tužitelja nedopuštena.

Prvenstveno se ističe da je ovaj sud u postupku što je prethodio donošenju presude od 16.06.2014. utvrdio da je ispunjen raskidni uvjet iz čl. 3 Aneksa Ugovora od 30.07.2009. pa su učinci Ugovora o kupoprodaji nekretnina od istog datuma prestali s danom 27.09.2009. odnosno toga dana je Ugovor raskinut što je potvrdio i VTS RH u svojoj presudi-rješenju od 14.01.2020. Posljedica raskida Ugovora je povrat danog prema odredbi čl. 368 st. 2 Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu ZOO, Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), a to je u ovom slučaju uspostava prijašnjeg zemljišno-knjižnog i posjedovnog stanja na nekretninama tužitelja.

Tužba tužitelja je nedopuštena u dijelu u kojem je tražio da sud donese presudu prema kojoj je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišno-knjižnog i posjedovnog stanja na način da se briše pravo vlasništva i posjeda na nekretninama upisanim u zemljišnim knjigama OS Karlovac zk odjel Ogulin u zk.ul. 807 k.o. Zdenac i to k.č. br. 2587 i k.č. br. 2591 upisane u korist Općine Tounj.

Ovo zbog toga što je tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na te dvije nekretnine pravomoćno odbijen ovosudnom presudom broj P-2600/11-45 od 16.06.2014. (točka I izreke).

Stoga je tužbu tužitelja u tom dijelu valjalo odbaciti i odlučiti kao u točki I izreke rješenja sukladno odredbi čl. 333 st. 2 Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu ZPP, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19).

Što se tiče istog tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosi na k.č. br. 2592 koja je upisana u isti zk.ul. i istu k.o., isti nije osnovan.

Ovo zbog toga što je kao vlasnik te nekretnine u zemljišnim knjigama upisana Općina Tounj, a ne tuženik ili njegov pravni prednik (list 1207 spisa).

Iz tog razloga valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu odbiti i odlučiti kao u točki II izreke presude.

U odnosu na preostale nekretnine tužitelj je postupio sukladno uputi VTS RH iz rješenja od 14.01.2020. i označio ih u smislu odredbe čl. 10 st. 2 Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj 63/19).

Kao vlasnik svih tih nekretnina u zemljišne knjige su upisani pravni prednici tuženika Ri-Most d.o.o. Rijeka i Ri-Petrol Veleprodaja d.o.o. Osijek što je vidljivo iz izvadaka iz zemljišnih knjiga na listu 1190 do 1206 i 1208 do 1209 spisa.

Zbog toga je valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na te nekretnine i odlučiti kao u točki I izreke presude.

Protutužbeni zahtjev tuženika nije osnovan.

Tuženik je dana 20.05.2020. ustao protiv tužitelja protutužbom s prijedlogom da sud donese presudu kojom će utvrditi da su Ugovor od 30.07.2009. i njegov Aneks na snazi te da nisu raskinuti te da je tuženik ispunio sve svoje obveze po Ugovoru.

Kao dokaz da su "stranke 18.09.2009. produljile rok za ispunjenje obveze po Ugovoru" tuženik je u spis dostavio (skeniranu) Odluku koja nosi datum 18.09.2009., a u potpisu je predsjednik uprave pravnog prednika tužitelja Hrvoje Stipić.

Najprije se ističe da je tužitelj osporio vjerodostojnost priložene Odluke.

Tuženik nije u spis priložio izvornik te Odluke.

Nadalje, tužitelj je prigovorio da se ne radi o Aneksu iz čl. 9 Ugovora o kupoprodaji nekretnina.

Ne postoji niti jedan logičan ni životan razlog da pravni prednici tužitelja i tuženika, ako su već htjeli produžiti rok za plaćanje cijene, to nisu učinili u formi aneksa kako su to i ugovorili. Ovo sve pod uvjetom da je to u tom trenutku (18.09.2009.) još bilo moguće.

Osim toga, Odluka nosi datum 18.09.2009., a u njoj se pravni prednik tuženika poziva na to da je "15.09.2009. inspekcija utvrdila probleme oko koncesija na kamenolomu...".

Iz rješenja Državnog inspektorata Područna jedinica Zagreb Odjela za nadzor u području elektroenergetike, rudarstva i opreme pod tlakom od 30.10.2009. (list 1231 do 1238 spisa) slijedi da je inspeksijski nadzor izvršen dana 14. i 15.10.2009., a zastupnik po zakonu tuženika da je zatražio rok do 21.10.2009. da se pismeno izjasni o činjenicama utvrđenim u inspeksijskom nadzoru što da nije učinio tako da je 30.10.2009. doneseno citirano rješenje. Tim rješenjem pravnom predniku tužitelja zabranjeno je izvođenje rudarskih radova na eksploataciji mineralne sirovine tehničko-građevnog kamena na eksploatacijskom polju Tounj izvan granica odobrenog glavnog rudarskog projekta eksploatacije vapnenca u kamenolomu Tounj na sjevernom dijelu eksploatacijskog polja Tounj.

Ovome se dodaje da je odredbom čl. 297 st. 3 ZOO propisano da ako je ugovor sklopljen pod raskidnim uvjetom učinci ugovora prestaju kada se uvjetu udovolji.

U konkretnom slučaju, (jer su Ugovor i Aneks od 30.07.2009. sklopljeni pod raskidnim uvjetom) to znači da je učinak raskida ugovora nastupio 27.08.2009. (u presudi ovog suda od 16.06.2014. pogrešno je navedeno da se radi o datumu 27.09.2009.). Nakon tog datuma pravni prednik tužitelja i tuženika nisu više mogli sklopiti aneks ugovora i eventualno produžiti rok za plaćanje kupoprodajne cijene, a još manje je to mogao učiniti sam pravni prednik tuženika.

Konačno, pravni prednik tuženika nije tužitelju nikada isplatio kupoprodajnu cijenu iz spornog Ugovora u cijelosti.

To je vidljivo (i) iz dopune nalaza i mišljenja vještaka financijske struke dipl. oec. Bibice Milat koji je sačinila u postupku što se vodio kod Općinskog suda u Karlovcu pod brojem K-211/14, a koji je tuženik priložio uz protutužbu (list 1234 do 1260 spisa).

Iz te dopune nalaza i mišljenja, naime, slijedi da pravni prednik tuženika nije u cijelosti izvršio obvezu po kreditu HPB broj 106/2006 u iznosu od 20.000.000,00 kn (a što je trebao biti dio kupoprodajne cijene) jer je saldo duga po tom kreditu prema podacima HPB na dan 2.07.2015. iznosio 23.049.104,68 kn, a na dan 1.01.2017. 24.894.160,11 kn.

Iz svega navedenog vidljivo je da protutužbeni zahtjev tuženika nije osnovan pa ga je valjalo odbiti i odlučiti kao u točki III izreke.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i 4 i 155 ZPP-a. Tužitelj i tuženik su djelomično uspjeli u parnici u približno jednakim dijelovima u odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja pa svaki od njih snosi svoje troškove postupka.

U odnosu na protutužbeni zahtjev u sporu je uspio tužitelj. Tužitelju su priznati troškovi na ime nagrade i naknade punomoćniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u iznosu od 7.812,50 kn i to za sastav odgovora na protutužbu 2.500,00 kn, za zastupanje na ročištu dana 19.06.2020. 1.250,00 kn, dana 30.06.2020. 2.500,00 kn, dana 14.07.2020. 500,00 kn i za PDV 1.562,50 kn.

Rijeka, 14. srpnja 2020.

Sudac
Nada Maraš

Dokument je elektronički potpisan:
NADA MARAŠ
Vrijeme potpisivanja:
14-07-2020
09:21:21

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=MARAŠ
G=NADA
CN=NADA MARAŠ

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA

Protiv ovog rješenja-presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave izvršene sukladno odredbi čl. 335 st. 8-11 ZPP-a. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Broj zapisa: **17897-964b4**

Kontrolni broj: **0a0c9-42ef4-03808**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NADA MARAŠ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

strana 1

JBM TOURS d.d.

KARTICA OSNOVNOG VREDSTVA

ARTIKAL : 212083 ASFALTNA BAZA AMMAN TM-4123

Odjeljenje 01

Pododjeljenje : 01

Prostorija 001

Stanje na dan : 31.12.09

Amortizacijska skupina : 212

Vijek korištenja 20.0 godina

Stopa otpisa 5.000 %

Konto IV / IV ... : 03110 / 03912

D O K U M E N T				N A B A V N A VRIJEDNOST			I S P R A V A K VRIJEDNOSTI			KNJIŽOV.
DATUM	TIP	BROJ DOK.	OPIS	Duguje	Potražuje	Saldo	Duguje	Potražuje	Saldo	Vrijednost
18.01.01	UV	t41		11.538.659,18	0,00	11.538.659,18	0,00	0,00	0,00	11.538.659,18
18.01.01	POVNV	t41		11.538.659,18	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
18.01.01	POVNV	t41		11.498.202,42	0,00	11.498.202,42	0,00	0,00	0,00	11.498.202,42
30.11.01	POVNV	t79F		25.200,00	0,00	25.200,00	0,00	0,00	0,00	25.200,00
31.12.01	AMORT	t112		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
12.06.02	POVNV	02t00037	MJEŠALICA ZA BQ	86.320,00	0,00	86.320,00	0,00	1.056.311,89	1.056.311,89	86.320,00
19.11.02	POVNV	02t00102	IKRADA BILLOSA F	6.029,74	0,00	6.029,74	0,00	0,00	0,00	6.029,74
31.12.02	AMORT	02T12099	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	1.152.340,24	2.208.652,13	9.407.100,03
31.12.02	AMORT	02T12099	AMORT 7. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	4.316,00	2.212.968,13	9.402.784,03
31.12.02	AMORT	02T12099	AMORT 12. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	50,25	2.213.018,38	9.402.733,78
26.05.03	POVNV	03t00028	RIG BAC dodavač	196.839,12	0,00	196.839,12	0,00	0,00	2.213.018,38	9.599.532,90
31.12.03	AMORT	03T12119	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	1.181.575,22	3.374.593,60	8.438.057,68
31.12.03	AMORT	03T12119	AMORT 6. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	11.485,78	3.386.079,38	8.426.571,90
27.04.04	POVNV	04t00029	Dužak-traka, tra	4.160,00	0,00	4.160,00	0,00	0,00	3.386.079,38	8.457.152,43
16.05.04	POVNV	04t00040	Gumi P.-pumpa	26.420,53	0,00	26.420,53	0,00	0,00	3.386.079,38	8.483.572,96
28.05.04	POVNV	04t00049	gum, traka, Dužak	3.170,00	0,00	3.170,00	0,00	0,00	3.386.079,38	8.490.322,43
25.08.04	POVNV	04t00085	ELIS mijeka	16.841,95	0,00	16.841,95	0,00	0,00	3.386.079,38	8.477.164,28
31.12.04	AMORT	04T12133	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	1.181.265,13	4.567.344,51	7.295.899,15
31.12.04	AMORT	04T12133	AMORT 5. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	277,33	4.567.621,84	7.295.621,82
31.12.04	AMORT	04T12133	AMORT 6. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	1.541,20	4.569.163,04	7.294.080,62
31.12.04	AMORT	04T12133	AMORT 6. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	184,92	4.569.347,96	7.293.895,70
31.12.04	AMORT	04T12133	AMORT 9. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	561,40	4.569.909,36	7.293.334,30
19.10.05	POVNV	05t00069	Amazon-getribom	28.278,60	0,00	28.278,60	0,00	0,00	4.569.909,36	7.321.612,90
31.12.05	AMORT	05T12109	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	523.162,18	5.163.071,54	6.728.450,72
31.12.05	AMORT	05T12109	AMORT 11. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	235,65	5.163.307,19	6.728.215,07
31.12.06	AMORT	06T12102	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	594.576,11	5.757.883,30	6.133.638,06
31.07.07	POVNV	07t00052	upravljač digit	69.718,00	0,00	69.718,00	0,00	0,00	5.757.883,30	6.197.352,96
31.12.07	AMORT	07T12086	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	594.576,11	6.352.459,41	5.602.776,85
31.12.07	AMORT	07T12086	AMORT 8. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	1.327,38	6.353.786,79	5.601.449,47
02.06.08	POVNV	08t00143	transp.traka	3.460,00	0,00	3.460,00	0,00	0,00	6.353.786,79	5.604.909,47
17.07.08	POVNV	08t00100	traka	26.803,00	0,00	26.803,00	0,00	0,00	6.353.786,79	5.631.712,47
01.10.08	POVNV	08t00182	gredetski radov	13.800,00	0,00	13.800,00	0,00	0,00	6.353.786,79	5.645.512,47
31.12.08	AMORT	08T12139	AMORT 1. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	597.761,81	6.951.548,60	5.047.750,66
31.12.08	AMORT	08T12139	AMORT 6. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	558,40	6.952.107,00	5.047.192,26
31.12.08	AMORT	08T12139	AMORT 7. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	86,50	6.952.193,50	5.047.105,76
31.12.08	AMORT	08T12139	AMORT 11. do 12	0,00	0,00	0,00	0,00	115,00	6.952.308,50	5.046.990,76
09.04.09	POVNV	09t00007	motor	5.210,38	0,00	5.210,38	0,00	0,00	6.952.308,50	5.052.211,14
*****				*****						
SVETKUPNO				12.004.519,64	0,00	12.004.519,64	0,00	6.952.308,50	6.952.308,50	5.052.211,14

Kupio karticu asfaltne baze na bazaru 18.01.2001.

+ dodatni ulaganja i otpis amortizacije 29.2008.god.

IGM-TOUNJ d.d. Kastav, Žegoti 1/A, MBS: 020011078, OIB: 50975940635, zastupan po Violeti Bradarić,

kao prodavatelj (dalje u tekstu: prodavatelj)

i

RI-PETROL d.o.o. Rijeka, Martinkovac 143/b, MBS: 02309114, OIB: 16872891054, zastupano po Jozi Kalemu,

kao kupac (dalje u tekstu: kupac)

zaključili su danas sljedeći

UGOVOR O KUPOPRODAJI

Članak 1.

Predmet ovog ugovora je kupoprodaja nekretnina u vlasništvu prodavatelja; reguliranje bitnih elemenata ugovora i drugih obveza koje za ugovorne strane proizlaze iz ovog ugovora.

Članak 2.

Prodavatelj prodaje, a kupac kupuje nekretnine koje su u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Ogulinu označene kao:

k.č.br. 2878, u naravi zgrada, dvorište i pašnjak u površini od 5064 m²,
k.č.br. 3819, livada trsje, u površini od 207 m², sve z.k.ul.br. 466, k.o. Tounj.

Članak 3.

Ugovorne stranke suglasno utvrđuju cijenu za predmet prodaje opisan u članku 2. ovog Ugovora u iznosu od 63.130,03 EURO u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d. u koji iznos je uključen PDV.

Kupac se obvezuje platiti iznos kupoprodajne cijene u roku od 8 (osam) dana od dana zaključenja ovog ugovora.

Kupac stupa u posjed nekretnina na dan zaključenja ovog ugovora.

stranica druga

Članak 4.

Prodavatelj ovlašćuje kupca da temeljem ovog ugovora i bez ikakvih daljnjih dozvola ili ovlaštenja izvrši uknjižbu prava vlasništva na nekretninama koje su u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Ogulinu označene kao:

k.č.br. 2878, u naravi zgrada, dvorište i pašnjak u površini od 5064 m²,
k.č.br. 3819, livada trsje, u površini od 207 m², sve z.k.ul.br. 466, k.o. Tounj,

s tvrtke IGM-TOUNJ d.d. Kastav, Žegoti 1/A, u 1/1 dijela,

na tvrtku Ri-PETROL d.o.o., Rijeka, Martinkovac 143b, u 1/1 dijela.

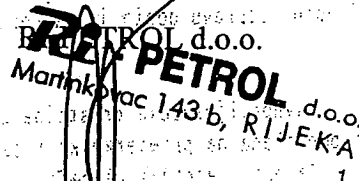
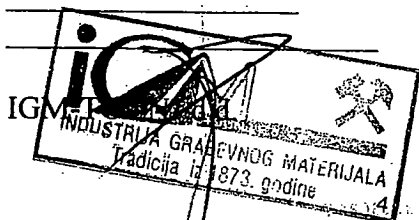
Članak 5.

Ovaj Ugovor stupa na snagu danom potpisa.

Za rješavanje sporova iz ovog ugovora nadležan je stvarno nadležni sud u Rijeci.

Članak 6.

Prihvatajući prava i obveze koja za njih osnovom ovog Ugovora proizlaze, ugovorne strane istog potpisuju.

Ja, JAVNI BILJEŽNIK MARIJA GROZDANIĆ-DEKLEVA, Korzo 35/I Rijeka

potvrđujem da je(su):

IGM-TOUNJ D.D., ŽEGOTI 1/A, KASTAV, ZAST. PO OVL. OSOBI

VIOLETI BRADARIĆ, NOVO NASELJE 28, MAVRINCI

u mojoj nazočnosti vlastoručno potpisao(li) pismeno.

Istovjetnost podnositelja isprave utvrdio sam na temelju osobne iskaznice:

103168512/08 PU PRIMORSKO-GORANSKA

Potpis na pismenu je istinit.

Javnobilježnička pristojba po tar.br.11 ZJP u iznosu od 10.00 kn naplaćena i poništena na primjerku koji ostaje u arhiv.

Javnobilježnička nagrada zaračunata u iznosu od 35.00 kn, a trošak 0.00 kn.

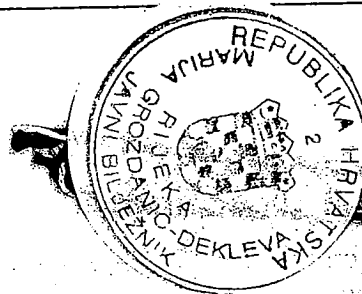
Temeljem odredbe čl.77. st4. ZJB javni bilježnik nije odgovoran za sadržaj pismena koji ovjerava.

Broj:OV-19241/2009

U RIJECI, 31/12/2009

Javni bilježnik

Ja, JAVNI BILJEŽNIK MARIJA GROZDANIĆ-DEKLEVA, Korzo 35/I Rijeka

potvrđujem da je ovo prijepis izvorne isprave -

UGOVOR O KUPOPRODAJI IGM-TOUNJ D.D., OV-19241/09 OD 31.12.09.

Ispisana je MEHAN.SREDSTVOM, koja ima 2 list(a-ova).

Izvornu ispravu donio je sa sobom VIOLETA BRADARIĆ

NOVO NASELJE 28, MAVRINCI

Javnobilježnička pristojba po tar.br.11 ZJP u iznosu od 14.00 kn naplaćena i poništena na primjerku koji ostaje u arhiv.

Javnobilježnička nagrada zaračunata u iznosu od 30.00 kn, a trošak 0.00 kn.

Broj:OV-19242/2009

U RIJECI, 31/12/2009

Javni bilježnik

1.60
Hrvatska pošta

Rijeka
28.07.20
13:02:35
51119

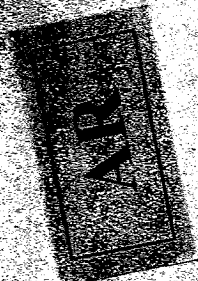
Masa: 295g
02 16CA 3

FINANCIJSKA AGENCIJA
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE

31-07-2020

POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE

POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
POSREDOVANJE ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE

FINANCIJSKA AGENCIJA

M. Pavla Rittera Vitezovica 1

47 000 KARLOVAC

FINFINA

balanci

Poslatina plaćena HF-a d.d.
u posredničkom uredu
47000 Karlovac

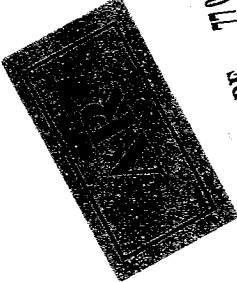

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB

31-07-2020

PREDSTEAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:
UR. BROJ:

FINA ZAGREB

PISARNICA PREDSTEAJNIA KASDA

VISOUARSKA 70

10000 ZAGREB